

**Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Ústav ekonomických věd**

**Analýza vlivu vybraného prvku podnikatelské
infrastruktury na region**

Bc. Markéta Zvárová

**Diplomová práce
2017**

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Markéta Zvárová**
Osobní číslo: **E15785**
Studijní program: **N6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Ekonomika veřejného sektoru**
Název tématu: **Analýza vlivu vybraného prvku podnikatelské infrastruktury na region**
Zadávací katedra: **Ústav ekonomických věd**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem práce je analýza hospodárnosti (případně efektivnosti) vybraného prvku podnikatelské infrastruktury, zhodnocení využití veřejných prostředků alokovaných na výstavbu a provoz. v souladu s teoretickým konceptem politického cyklu. Student si zvolí konkrétní prvek podnikatelské infrastruktury (např. technologického parku, vědecko-výzkumného centra, průmyslového klastru nebo inkubačního centra) a provede analýzu jeho vlivu na regionální rozvoj a ekonomiku. Výsledkem bude zhodnocení vlivu a případná doporučení směřující ke zlepšení situace.

Rozsah grafických prací: -
Rozsah pracovní zprávy: cca 50 stran
Forma zpracování diplomové práce: tištěná/elektronická
Seznam odborné literatury:

ČADIL, J. Regionální ekonomie: teorie a praxe. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010, 152 s. ISBN 978-80-7400-191-8
MINAŘÍK, B., BORŮVKOVÁ, J., VYSTRČIL, M. Analýzy v regionálním rozvoji. 1. vyd. Praha: Professional Publishing, 2013, 234 s. ISBN: 978-80-7431-129-1
OCHRANA, F. et al. Veřejný sektor a veřejné finance: financování nepodnikatelských a podnikatelských aktivit. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2010, 261 s. ISBN 978-80-247-3228-2
STEJSKAL, J., KOVÁRNÍK, J. Regionální politika a její nástroje. 1. vyd. Praha: Portál, 2009, 212 s. ISBN 978-80-7367-588-2
VITURKA, M. et al. Kvalita podnikatelského prostředí, regionální konkurenceschopnost a strategie regionálního rozvoje České republiky. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2010, 227 s. ISBN 978-80-247-3638-9

Vedoucí diplomové práce:

doc. Ing. Jan Stejskal, Ph.D.
Ústav ekonomických věd

Datum zadání diplomové práce: 4. září 2016

Termín odevzdání diplomové práce: 28. dubna 2017

doc. Ing. Romana Provazníková, Ph.D.
děkanka

L.S.

doc. Ing. Jožana Volejníková, Ph.D.
vedoucí ústavu

V Pardubicích dne 4. září 2016

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl/a jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako Školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 9/2012, bude práce zveřejněna v Univerzitní knihovně a prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 30. 4. 2017

Bc. Markéta Zvárová

PODĚKOVÁNÍ:

Tímto bych ráda poděkovala svému vedoucímu práce doc. Ing. Janu Stejskalovi, Ph.D. za jeho odbornou pomoc, cenné rady a poskytnuté materiály, které mi pomohly při zpracování diplomové práce.

ANOTACE

Tato práce se zabývá analýzou efektivnosti Jihočeské agentury pro inovační podnikání a jejím vlivem na region. První část je věnována zejména regionálnímu rozvoji a regionální politice. Druhá část charakterizuje vybrané prvky podnikatelské infrastruktury. Další část popisuje hlavní činnost a hospodaření Jihočeské agentury pro inovační podnikání. Poslední část je věnována analýze efektivnosti a vlivu agentury na region. Součástí této kapitoly je zhodnocení činnosti a navrhané doporučení.

KLÍČOVÁ SLOVA

Regionální rozvoj, Podnikatelská infrastruktura, Regionální rozvojová agentura, Vědeckotechnický park, Podnikatelský inkubátor

TITLE

Analysis of chosen element of business infrastructure in the region

ANNOTATION

This thesis analyzes the effectiveness of the The South Bohemian Agency for Support to Innovative Enterprising and its impact on the region. The first part is dedicated to regional development and regional policy. The second part defines selected elements of the business infrastructure. The next section describes the main activity and management of The South Bohemian Agency for Support to Innovative Enterprising. The last part is dedicated to the analysis of the effectiveness and its impact on the region. This chapter includes an evaluation of the main activity and proposed recommendations.

KEYWORDS

Regional Development, Business Infrastructure, Regional Development Agency, Science and Technology Park, Business Incubator

OBSAH

ÚVOD	10
1 REGIONÁLNÍ ROZVOJ.....	11
1.1 DEFINICE REGIONÁLNÍHO ROZVOJE.....	11
1.2 HISTORICKÝ VÝVOJ REGIONÁLNÍHO ROZVOJE.....	14
1.2.1 <i>Klasický přístup</i>	14
1.2.2 <i>Neoklasický a neoliberalní přístup</i>	14
1.2.3 <i>Keynesiánský přístup</i>	14
1.2.4 <i>Institucionální přístup</i>	15
1.3 NÁSTROJE EKONOMICKÉHO ROZVOJE	17
1.4 REGIONÁLNÍ POLITIKA	18
1.4.1 <i>Definice regionální politiky</i>	19
1.4.2 <i>Regionální politika ČR</i>	19
2 PRVKY PODNIKATELSKÉ INFRASTRUKTURY	21
2.1 KLASIFIKACE PODNIKATELSKÉ INFRASTRUKTURY	22
2.2 PRŮMYSLOVÉ ZÓNY	24
2.3 VĚDECKOTECHNICKÉ PARKY	28
2.4 PODNIKATELSKÉ INKUBÁTORY	32
2.5 REGIONÁLNÍ ROZVOJOVÉ AGENTURY	37
3 JIHOČESKÁ AGENTURA PRO PODPORU INOVAČNÍHO PODNIKÁNÍ	40
3.1 HLAVNÍ ČINNOST JAIP	40
3.2 DALŠÍ ČINNOST JAIP	44
3.1 HOSPODAŘENÍ JAIP	48
4 ANALÝZA VLIVU JAIP NA REGION	54
4.1 VLIV JAIP NA REGION	54
4.2 ANALÝZA EFEKTIVNOSTI JAIP	61
4.2.1 <i>Zasídlené a virtuálně zasídlené společnosti</i>	61
4.2.2 <i>Poradenství a vzdělávací akce</i>	63
4.3 SHRNTÍ	65
4.4 DOPORUČENÍ	68
ZÁVĚR.....	69
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	71

SEZNAM ILUSTRACÍ

Obrázek 1: Mapa průmyslových zón.....	25
Obrázek 2: Geografie VTP v ČR.....	31
Obrázek 3: Mapa krajských regionálních rozvojových agentur.....	38

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Možné přínosy inkubátorů.....	34
Tabulka 2: Zasídlené společnosti v JAIP	42
Tabulka 3: Virtuálně zasídlené společnosti v JAIP	43
Tabulka 4: Výnosy JAIP v tis. Kč	48
Tabulka 5: Náklady JAIP v tis. Kč	52
Tabulka 6: Zasídlené organizace a jejich činnost.....	60
Tabulka 7: Obsazenost JVTP a Podnikatelského inkubátoru.....	61
Tabulka 8: Počet a doba zasídlených firem	63

SEZNAM GRAFŮ

Graf 1: Vývoj výnosů v tis. Kč.....	49
Graf 2: Výnosy v tis. Kč a podíl spolufinancování v %.....	50
Graf 3: Přehled hospodaření v tis. Kč.....	51
Graf 4: Vývoj nákladů v tis. Kč.....	53
Graf 5: HDP v Jihočeském kraji v mil. Kč a podíl JAIP na HDP v %.....	55
Graf 6: Míra zaměstnanosti v Jihočeském kraji a podíl zaměstnanosti JAIP v %	56
Graf 7: Průměrné hrubé měsíční mzdy v Jihočeském kraji a JAIP v Kč	57
Graf 8: Příjmy veřejných rozpočtů z Jihočeského kraje v mil. Kč a podíl JAIP na těchto příjmech v %.....	58
Graf 9: Obsazenost JVTP	62

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

ČR	Česká republika
EU	Evropská unie
HDP	Hrubý domácí produkt
FES	Fakulta ekonomicko-správní
FO	Fyzická osoba
JAIP	Jihočeská agentura pro podporu inovačního podnikání
JVTP	Jihočeský vědeckotechnický park
PO	Právnícká osoba
Sb.	Sbírka zákonů
MŠ	Mateřská škola
VŠ	Vysoká škola
VTP	Vědeckotechnický park
CPN	Chlamydia Pneumonie

ÚVOD

Regionální rozvoj, zvyšování zaměstnanosti a ekonomická prosperita regionu jsou hlavní témata regionální politiky. Způsob, jak přilákat podnikatele nebo nadnárodní firmy, kteří by investovali právě do konkrétního regionu, je budování podpůrné podnikatelské infrastruktury. V současné době jsou tyto prvky podnikatelské infrastruktury považovány za nedílnou součást podnikatelského prostředí. V České republice existuje v každém kraji alespoň jeden prvek podnikatelské infrastruktury. Patří mezi ně různé instituce, jako jsou průmyslové zóny, podnikatelské inkubátory, vědeckotechnické parky, technologická centra, rozvojové agentury a mnohé další.

Budování podnikatelské infrastruktury je jeden z možných způsobů, jak snižovat nezaměstnanost a zvyšovat ekonomickou prosperitu zejména díky přilákání potenciálních investorů, ale je třeba kontrolovat efektivnost vynaložených veřejných prostředků a monitorovat užitečnost těchto prvků, aby se potvrdil jejich vliv na regionální rozvoj. V minulosti se podporovaly zejména jednotlivé továrny a výrobní programy, v současné době se přechází k vývojovým a inovativním podnikům. Nyní je možné pozorovat snahu o ekonomiku založenou na znalostech, inovacích, konkurenceschopnosti a vysoké přidané hodnotě.

Cílem práce je analýza hospodárnosti (případně efektivnosti) Jihočeské agentury pro podporu inovačního podnikání a zhodnocení využití veřejných prostředků alokovaných na výstavbu a provoz. Dílčím cílem je provedení analýzy vlivu na regionální rozvoj a ekonomiku. Výsledkem bude zhodnocení vlivu a případná doporučení směřující ke zlepšení situace.

Tato diplomová práce se dělí do čtyř částí. První část je věnována zejména regionálnímu rozvoji, jeho pojetí, definici, nástroji a jeho vlivu na regionální a národní úroveň. Další část práce je detailněji zaměřena na vybrané prvky podnikatelské infrastruktury, jejich charakteristiku. Třetí část blíže charakterizuje vybraný prvek infrastruktury, v tomto případě Jihočeskou agenturu pro podporu inovačního podnikání. V poslední části je na základě dostupných údajů provedena analýza efektivnosti činností agentury, zhodnocení z hlediska využití veřejných prostředků alokovaných na výstavbu a provoz a její vliv na region. Závěrem je zhodnocení zjištěných poznatků a z toho plynoucí doporučení.

1 REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Význam regionálního rozvoje posiloval zejména po vstupu České republiky do Evropské unie a provedenou decentralizací veřejné správy. Regionální rozvoj je předmět a vědní disciplína, která učí nalézat správnou míru a druhy regionálních intervencí (Minařík, Borůvková, Vystrčil, 2013).

Regionální rozvoj a s ním související regionální politika je sice samostatný vědní obor, ale pro praktické využití je třeba poznatků z dalších vědních oborů, jako jsou např. ekonomie, geografie, politologie, demografie či územní plánování.

Pro definování regionálního rozvoje je důležité zmínit dva základní přístupy. První je tzv. praktický přístup k regionálnímu rozvoji. Tento přístup je typický hlavně pro samosprávu a podnikatelský sektor. Využívá se zejména při naplňování snahy o vyšší využívání a zvyšování potenciálu daného území či regionu. Druhý je tzv. akademický přístup k regionálnímu rozvoji, který je naopak vnímán spíše z akademického hlediska, teoretickou aplikací nauk, jako například geografie, ekonomie, sociologie, a vztahů zabývajících se systematicky vymezeným prostorem, které jsou ovlivněny ekonomickými, sociálními, přírodně-geografickými a dalšími podmínkami v daném regionu. Výše uvedeným přístupem se zabývá vědní obor, který nazýváme regionalistika (Čadil, 2010).

1.1 Definice regionálního rozvoje

Definic regionálního rozvoje je mnoho. Nositel Nobelovy ceny za ekonomii Amartya Kumar Sen uvádí, že kvalita života v regionu je dána mírou dostupnosti možností, ze kterých si člověk může vybírat při naplňování svého života (Sen, 1971).

Další možná definice zní, že rozvoj regionu je proces, probíhající děj, realizovaný za účelem zvýšení kvality života v regionu. Obecně tedy platí, že úspěšný regionální rozvoj zvyšuje kvalitu života (Blažek, Uhlíř, 2011).

Z historických poznatků je zřejmé, že pro rozvoj regionu je důležitá rovnováha ekonomického, sociálního a environmentálního pilíře. Přirozený rozvoj území neboli regionální rozvoj se začal řešit zejména z důvodu potřeby obyvatel žít bohatší a lepší život. Zakladateli regionálního rozvoje jsou samotní občané a jejich touha mít se lépe. Z důvodu odlišnosti názorů a nároků jednotlivých občanů nelze regionální rozvoj a ani kvalitu života jednoznačně definovat dle hodnot ustálených parametrů. I dva lidé mohou zhodnotit život na stejném území a za stejných podmínek opačným způsobem, proto nelze regionální rozvoj parametrizovat, ale pro lepší pochopení a z praktických důvodů lze nalézt kvantitativní nebo alespoň kvalitativní popis a vzájemně porovnávat jednotlivé regiony (Ochrana, 2010).

Pro komplexní definici regionálního rozvoje je důležité upřesnit, co se rozumí pod pojmem region. Region je část území vymezená geograficky, sociálně, environmentálně či jinak. V České republice jsou regiony vymezeny těmito právními předpisy (Minařík, Borůvková, Vystrčil, 2013):

- ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky;
- zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje;
- ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky;
- zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu;
- zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností;
- zákon č. 128/2000 Sb., o obcích.

Na dlouhodobý ekonomický rozvoj regionu má významný vliv i kvalita podnikatelského prostředí, která tvoří základ regionální konkurenceschopnosti. Přírozeným nositelem rozvojových vlivů v tržní ekonomice je podnikatelský sektor, u kterého se projevují specifické vlivy jako například vzácné přírodní zdroje, poloha a existence stabilních firem (Viturka a kol., 2010).

Kromě ekonomických zákonitostí je nutné respektovat i společenské systémy a jejich dynamiku. Celkovou dynamiku lze výstižně vyjádřit pomocí hospodářských cyklů neboli konjunkturou a recesí. Součástí je zabudování tlumících mechanismů, které vyrovnávají zejména sociální polarizaci území. Dle Myrdala má cyklus na vytváření a překonávání rozdílností tři základní fáze (Myrdal, 1957):

- selekce úspěšných regionů – fáze spojená zejména s obdobím recese nebo významnými geopolitickými změnami;
- polarizace – týká se ekonomické expanze úspěšných regionů;
- integrace – využívána v období konjunktury, spojená s difúzí pozitivních efektů z úspěšných regionů do okolního prostoru zejména v období konjunktury.

Z hlediska vztahu příčiny a následku lze konstatovat, že sociálně-ekonomická organizace společenských systémů determinuje jejich sociálně-geografickou organizaci. Na druhé straně je ovšem tento proces výrazně modifikován silnou inercií hierarchických struktur, utvářejících se v linii globální, makroregionální, meziregionální a mikroregionální. Obě základní formy společenské organizace proto nelze posuzovat izolovaně (Viturka a kol., 2010).

Z poznatků stabilních a již rozvinutých ekonomik lze vypožorovat, že některé regiony mohou mít vliv na rozvoj i většího celku. Tyto ekonomiky jsou založené zejména na znalostní ekonomice, výzkumu, vývoji, inovacích a technologiích. Z těchto poznatků byly vydefinovány jednotlivé determinanty.

Prvním ze zmíněných determinantů jsou tzv. úkoly učících se regionů. Tato teorie regionálního rozvoje řeší vědecko-výzkumnou a inovační politiku, snaží se budovat inovační centra, technologické parky, které budou přinášet nové inovace regionu a tím zvyšovat konkurenceschopnost, udržitelný růst a rozvoj. Aby tento determinant fungoval, musí být jasně stanovené podmínky. Jednou z podmínek je, že budou existovat strategické dokumenty, inovační a výzkumné strategie. Bude vybudována infrastruktura pro zajištění růstu a pokroku, budou podporovány univerzity, vzdělávací zařízení a kvalifikovaná pracovní síla. Vše výše uvedené může fungovat pouze v regionu, kde existuje vzájemné propojení mezi samosprávou, podnikatelskou sférou a vzdělávacími subjekty. Poslední podmínkou je vzájemná spolupráce regionů a ochota podílet se o své znalosti a inovace.

Dalším determinantem je podpora. V jednotlivých regionech by měly existovat finanční stimuly, které by poskytovaly kapitál pro tvorbu pracovních a investiční podporu na výstavbu a rekonstrukci místní infrastruktury.

Třetím je způsob dosažení ekonomického růstu. Zejména by se měl rozšířit zájem o znalosti a technologie na regionální úrovni, o podporu a vznik regionálních inovačních systémů.

Následujícím determinantem je tzv. politika soudržnosti a politika výzkumu a inovací. EU při podpoře využívá zejména tyto dvě politiky, přičemž první z uvedených politik je zaměřená na řešení aktuálních regionálních problémů a politika výzkumu a vývoje na vytvoření podmínek přiblížení se ke znalostní ekonomice (Stejskal, Kovárník, 2009).

Posledním determinantem je konkurenceschopnost regionů. Tento determinant je definován jako výsledek společného úsilí o co nejproduktivnější využívání vnitřních zdrojů rozvoje v interakci s využíváním vnějších zdrojů a rozvojových příležitostí, cílené na trvale udržitelné zvyšování produkčního potenciálu regionů (Viturka, 2007). Dle jiných autorů jsou dalšími determinanty demografické, geografické faktory, institucionální výkonnost atd.

1.2 Historický vývoj regionálního rozvoje

Pro zajištění rozvoje daného území je třeba systematicky uplatňovat určité přístupy a předem definované veřejné politiky. Pro jejich ustanovení je vhodné vycházet ze znalostí vývoje pojmu ekonomický rozvoj. Vývoj této aplikované nauky prošel v historii výraznými proměnami. Z odborné literatury lze vysledovat základní přístupy k teorii regionálního rozvoje. Ty se liší zejména rozdílným chápáním základních regionálních rozdílů, faktorů rozvoje apod. U jednotlivých teorií je použitelný i vývoj nástrojů ekonomického a regionálního rozvoje. Základními přístupy jsou klasický, neoklasický, keynesiánský, neoliberální a institucionální (Stejskal, Kovárník, 2009).

1.2.1 Klasický přístup

Klasický neboli liberální přístup se dále dělí do dvou teorií. První je teorie lokalizace, která je považována za základní teorii a vznikla na začátku 19. století. Tuto teorii jako první rozpracoval J. H. von Thünen, který řeší využití vzdálenosti od středového bodu a s tím spojenou minimalizaci dopravních nákladů (Thünen, Hall, 1966).

Druhou teorií je teorie prostorové rovnováhy, jejímž představitelem byl A. Lösch. Ten doplnil předchozí teorii předpokladem, že lokalizaci podniků ovlivňují nejen minimální dopravní náklady, ale i dostupnost vstupu na trh a dosažení potencionálního zisku.

1.2.2 Neoklasický a neoliberální přístup

Oba uvedené přístupy vycházejí z tzv. marginální teorie. Tato teorie předpokládá stabilitu trhu a rozvoj, který je zaměřený zejména na jednotlivé regiony.

Další teorií je mobilita pracovní síly, která řeší problém nezaměstnanosti a neflexibilních pracovních sil. Zde byly poprvé použity nástroje regionálního rozvoje. Podpora mobility s sebou nesla i problémy, a to zejména migraci pracovních sil a oslabení trhu práce v jednom regionu a posilování v jiném.

1.2.3 Keynesiánský přístup

Nejvíce teorií regionálního rozvoje se vytvořilo v keynesiánském přístupu. Keynesiánství bylo založeno na myšlence, že pomocí fiskální politiky a státních intervencí se zajistí plná zaměstnanost. Tento přístup se regionální politikou nezabývá, ale skrze něj došlo k vytvoření dalších regionálních politik jako například teorie regionálního multiplikátoru, teorie kumulativních změn a teorie polarizovaného rozvoje.

Teorie regionálního multiplikátoru je definována tím, že každá změna určité proměnné vyvolává v ekonomice opakující se reakce proměnných, které jsou závislé na dané proměnné veličině. Tyto operace se několikrát opakují, avšak jejich účinek se snižuje až do vymizení (Stejskal, Kovárník, 2009).

Ekonomické subjekty a jejich lokalizaci řeší teorie kumulativních změn. Předpokladem je usídlení ekonomických subjektů kolem tzv. pólů regionu.

Za představitele teorie polarizovaného rozvoje je považován F. Perroux. Ten považuje póly za nositele rozvoje při vysoké rozvinutosti a dynamice regionu. Dochází k utvoření cílených struktur a definování regionů na hnací a hnané. Hnacím regionem je nazýván ten, ve kterém jsou lokalizovány póly rozvoje, naopak hnané regiony obsahují méně významná centra. Název celé teorie pochází z efektů, k nimž dochází vznikem externích a interních úspor. Rozlišujeme 4 základní typy polarizace (Perroux, 1964):

- technologická a technická - představuje zejména koncentraci nové techniky a technologie;
- důchodová - pól rozvoje působí ke koncentraci a růstu příjmů v důsledku rozšiřování služeb;
- psychologická - založena na anticipaci budoucí poptávky v hnané oblasti;
- geografická - spočívá v koncentraci ekonomické aktivity regionu.

Z uvedených teorií se vyvinuly další regionalistické teorie jako je například teorie proexportní báze a integrace. V této teorii je vývoz považován za tzv. motor rozvoje regionu. Mezi proexportní nástroje patří zejména cla a celní omezení, protekcionismus a ovlivňování devizových kurzů.

Další teorií je sektorová teorie růstu ekonomické báze regionu neboli hnací silou regionu jsou primér, sekundér a terciér. Poslední zmiňovanou je teorie difúze inovace. V této teorii silně dominují fiskální podněty, jako jsou zvýhodněné úvěry, půjčky, daňové úlevy a další. Předpokladem je vytvoření prostředí podporující inovace, které jsou zásadním faktorem pro zlepšení ekonomické situace regionů a jejich další rozvoj. Dalšími, již ne tak významnými teoriemi, jsou například teorie stádií růstu, teorie kritického úsilí či teorie implantace (Stejskal, Kovárník, 2009).

1.2.4 Institucionální přístup

Tento přístup se dostává do povědomí koncem 20. století v USA a reaguje na růst produktivity práce díky zapojení nových technologií, informačních systémů a sítí. Rychlé strukturální a technologické změny by měly doprovázet inovace, podpora vzdělanosti,

komunikačních nástrojů a partnerství soukromého a veřejného sektoru. Typickým příkladem je teorie učících se regionů. Základem této teorie je tvorba a komercializace znalostí, inovací a schopnost učit se. Cílem je zejména zapojení místních podniků do inovačního procesu. Klíčovou úlohou je zajištění aplikovaného výzkumu, finančních zdrojů a rozvoj spolupráce v oblasti výzkumu a vývoje. V minulosti byl brán v potaz model založený pouze na dominanci vědy, který nespojoval výsledky výzkumu a vývoje s praxí a docházelo k zaostávání inovační kapacity. Moderním cílem jak regionů, tak rozvojových politik by mělo být propojení výzkumu, zajištění spolupráce a finančních prostředků. Regiony, které tyto možnosti nevyužívají, se vyznačují malou inovační aktivitou a ekonomickou zaostalostí.

Dalším důležitým prvkem pro regionální rozvoj jsou inovace. Východiskem je přijetí teze, že zdrojem konkurenceschopnosti na počátku 21. století jsou vědomosti, schopnost učit se a vytváření kvalitního kulturního klima napomáhající i vzniku inovací (Blažek, Uhlíř, 2002). Teorie učících se regionů by měla být zabudována ve všech odvětvích, i v těch tradičních, a konkurence by měla být zaměřena na vývoj dalších a nových inovací spíše než na cenu.

Posledním prvkem jsou znalosti a schopnost učit se. K dosavadním třem výrobním faktorům, které definoval Weber a jimiž jsou práce, půda, kapitál, je v tomto pojetí nezbytné přidat další dva faktory, a to znalosti a schopnost učit se. Region, ve kterém se budou nacházet původní tři faktory, ale i dostatek nově definovaných výrobních faktorů, se může stát učícím se regionem.

Přesné vymezení a charakteristika učících se regionů se dle každého autora trochu liší. Za zmínku stojí charakteristika podle Hájka a Hájkové. Tito autoři charakterizují čtyři oblasti typické pro učící se regiony, které mohou odlišovat jednotlivé regiony mezi sebou. Těmi čtyřmi oblastmi jsou (Hájek, Hájková, 2009):

- udržitelný hospodářský růst spojený s růstem pracovních míst náročných na kvalifikaci;
- sociální zapojení a tvorba sociálního kapitálu;
- role odlišných vzdělávacích strategií pro podporu učících se regionů;
- integrovaný přístup k dosažení tzv. dobrého vládnutí.

Neexistuje jednoduchý a obecný návod, jak se stát učícím se regionem, ale někteří autoři konstatují, že se nevyklučuje, aby byly zkoumány vztahy a interakce aktérů v učícím se regionu a byla definována jistá pravidla, která by byla použitelná s ohledem na místní podmínky. Zmíněná úprava definovaných pravidel je pro úspěšnou aplikaci naprosto nezbytná (Blažek, Uhlíř, 2002). Z výše uvedeného vyplývá, že přesné definování není snadné, ale dochází alespoň k identifikaci některých determinantů, například:

- podíl zaměstnanců ve výzkumu a vývoji;

- počet odborných publikací na obyvatele;
- podíl obyvatel s vysokoškolským vzděláním;
- počet patentů na obyvatele;
- výdaje na výzkum a vývoj v procentech k regionálnímu HDP;
- počet občanů na nestátní neziskovou organizaci;
- výdaje na kulturu na obyvatele.

1.3 Nástroje ekonomického rozvoje

K naplňování cílů, které si předurčila regionální politika prostřednictvím samosprávných celků s potřebnými pravomocemi, slouží tzv. nástroje ekonomického rozvoje. Cíle regionální politiky musí vycházet z aktuálních potřeb a regionálních či místních problémů. Podle nich se v praxi volí nejvhodnější nástroje. Uplatňování různých nástrojů může vést ke vzniku silných tzv. hnacích motorů v jednotlivých regionech (Stejskal, Kovárník, 2009). Může docházet k rozdílnému rozvoji regionu nebo části území, ale důležité je sledovat, zda výsledky uplatnění regionální politiky jsou shodné s původními cíli.

Při uplatňování regionálních nástrojů je zapotřebí dodržovat základní pravidla. Nástroje by se měly využívat až po podrobné analýze v souladu se strategickými a územními plány daného území a aplikovat na regiony bez ohledu na to, zda jsou zaostalé či hospodářsky nebo strukturálně postižené, a to za podmínek spojení veřejných a soukromých zájmů. Mnoho autorů vypracovalo různé druhy rozdělení a pojetí nástrojů místního či regionálního rozvoje. Mezi nejčastěji uváděné patří rozdělení na makroekonomické a mikroekonomické nebo na celostátně plošné, regionální a místní. Níže bude detailněji popsáno rozdělení dle Maiera, Tödtlinga. Dle těchto autorů se nástroje dělí podle druhu a síly vlivů do čtyř skupin. První nástroj je informační opatření a poradenství, jenž podle autorů má nejmenší sílu ovlivnění a je zejména v západních zemích hojně využíván. Tento nástroj je i u nás implementován a obsahuje zejména (Maier, Tödtling, 1998):

- kooperační burzy;
- nové technologie a inovace;
- možnosti regionální spolupráce mezi státy;
- poradenství o možnosti vyšší kvalifikovanosti práce;
- zprostředkování kontaktů;
- vydávání katalogů o lokalizačních výhodách na regionální i státní úrovni.

Dalším jsou finanční nástroje. Tento nástroj se liší v každém státě a v každém regionu, a to zejména z důvodu různé ekonomické vyspělosti. Příkladem mohou být:

- dotace a daňové výhody;
- zvýhodněné úvěry;
- poskytování greenfieldů a brownfieldů;
- úlevy při dovozu nových technologií;
- odměny za nová pracovní místa;
- pomoc při vzniku nových malých a středních podniků v prvních letech jejich fungování;
- dotace na zvyšování kvalifikace pracovníků;
- migrační pomoc při podpoře regionální mobility.

Více aktivním nástrojem je opatření ve výstavbě infrastruktury, které podporuje a vytváří zázemí pro podniky jak domácích, tak zahraničních investorů. Nevýhodou je kolokace investic neboli po určitém období možný odchod investora a posouzení výsledků až po uplynutí delšího období (Maier, Tödtling, 1998). Naopak výhodou je možnost dlouhodobého využívání a přilákání dalších potenciálních investorů do určitého regionu či lokality. Posledním nástrojem je regulační a administrativní opatření. Patří k nejradiálnějším a již bylo v minulosti aplikováno v Londýně a Paříži z důvodu zbrzdění ekonomického rozvoje.

1.4 Regionální politika

Regionální politika je souhrn přímých a nepřímých intervencí státu (případně nadnárodních společenství, zejména EU), regionů, měst a obcí orientovaných na stimulaci a prostorovou optimalizaci ekonomického, resp. společenského rozvoje (Viturka a kol., 2010).

V současné době moderní regionální politika vychází z rozvojových strategií, které mají za cíl zejména efektivní, harmonický a udržitelný regionální rozvoj. Regionální politiky ovlivňují nejen ekonomickou prosperitu, ale také sociální a environmentální komponenty. Pojetí regionální politiky a regionálního rozvoje se neustále vyvíjí. Za posledních deset let mnohé země vyspělého světa a EU reformovaly tradiční pojetí regionální politiky a zaměřily se podrobněji na dosahování definovaných cílů (Žák, 2002). Byly změněny i cílové segmenty, staly se jimi nově vytvořené regiony, mikroregiony a spádové oblasti spravované municipalitami (Maier, Tödtling, 1998).

Prvním z cílů bylo zejména snížení rozdílů mezi regiony a prosazení myšlenky tzv. rovnosti šancí. Dalším cílem bylo financování a návratnost jednotlivých investic a efektivnost vložených prostředků. Financované projekty mají řešit místní problémy a současně mají mít charakter tzv. růstového efektu. Dále by měla existovat komparace jednotlivých subjektů, a to

zejména ve smyslu pomoci slabšímu regionu, a tím zmírnění rozdílů. Nezanedbatelným determinantem růstu je zvyšování konkurenceschopnosti municipalit, regionů a státu podporou vzniku pólů (engines) neboli silných center jako nositelů místního a regionálního ekonomického rozvoje. Změny v pojetí regionální politiky se odrážejí v jejích definicích (Stejskal, Kovárník, 2009).

1.4.1 Definice regionální politiky

V odborné literatuře lze nalézt mnoho definic a popisů regionální politiky, ale žádná z nich není obecně uznávaná. Níže jsou uvedeny definice podle Goodalla, Kerna a Žáka.

Je to součást státní politiky, která ovlivňuje rozmístění hlavních ekonomických zdrojů a aktivit na celém území státu nebo v jeho části. Zahrnuje opatření na jedné straně napomáhající růstu stupně ekonomické aktivity na území, kde je vysoká nezaměstnanost a malá naděje na přirozený ekonomický růst, a na druhé straně sloužící kontrole ekonomických aktivit na územích s nadměrným růstem (Goodall, 1987).

Regionální politika je součástí hospodářské politiky, což představuje činnost státu zaměřenou na ovlivňování vývoje veřejných věcí bez ohledu na to, kdo ji uskutečňuje. Lze tudíž konstatovat, že hospodářská politika představuje specifické aktivity, které řeší meziregionální nerovnováhu a disproporce uvnitř regionu (Hall, 1994). Regionální politika je tedy cílevědomá činnost působením státní správy a samosprávy (na úrovni centrální, regionální a lokální) na dynamiku a strukturu rozvoje regionů a na změny v podmínkách a struktuře prostorového uspořádání národního hospodářství. Je součástí makroekonomické hospodářské politiky státu a realizuje se v úzké součinnosti s odvětvovými politikami – strukturální a urbanistickou (Kern, 1998).

Je to soubor cílů, opatření a nástrojů vedoucích ke snižování příliš velkých rozdílů v socioekonomické úrovni jednotlivých regionů (Žák, 2002).

Výše uvedené definice se v mnohém shodují a regionální politiku definují jako cílenou činnost státní správy nebo samosprávy, která má za cíl ekonomický růst regionu či jiného území. Nejdůležitější je definice cílů a nástrojů regionální politiky a zároveň subjektů, které mohou regionální politiku provádět (Vanhove, Klaassen, 1987).

1.4.2 Regionální politika ČR

Regionální politika do roku 1989 v ČR prakticky neexistovala, a to z důvodu řízení ekonomiky centralisticky příkazově. První významný krok k zavedení regionální politiky nastal v roce 1990, kdy byla realizována transformace ekonomiky. Poté v roce 1992 bylo přijato

usnesení k zásadám regionální hospodářské politiky. Usnesení bylo zacíleno pouze na podporu malého a středního podnikání, nebyla při ní věnována pozornost samosprávným orgánům a dopadům na regiony z jednotlivých resortních investičních akcí. Ani po vzniku samostatné ČR se situace s regionální politikou nezměnila, což trvalo až do roku 1997, kdy byly zavedeny investiční pobídky, bylo založeno Ministerstvo pro místní rozvoj ČR a vypracovány základní zásady, které braly v potaz základní principy regionální politiky EU (Srholec, 2004).

Později se do popředí dostalo hledání zdrojů dlouhodobého vysokého tempa ekonomického růstu a otázky investic, lidského kapitálu, inovací a institucionálního rámce. Před vstupem ČR do EU se již daly vyzorovat jisté snahy o souhrnnou regionální politiku. Po vstupu do EU jsme přijali tzv. společnou regionální politiku, která usiluje o celkovou stabilitu jednotného evropského trhu (Lacina, Kala, 2003).

V současnosti je regionální politika ČR realizována v kontextu evropské politiky soudržnosti pro podporu růstu a zaměstnanosti, z toho důvodu musí být cíle sladěny s prioritami EU a dále musí být v interakci s resortními a krajskými strategiemi a programy. Odvíjejí se také od Strategie udržitelného rozvoje ČR a z reformního, prorůstového plánu formulovaného ve Strategii hospodářského růstu ČR a v Národním programu reforem.

2 PRVKY PODNIKATELSKÉ INFRASTRUKTURY

ČR je zcela otevřená ekonomika, což vystavuje domácí subjekty mezinárodní konkurenci. Přednosti postsocialistického Česka spočívající v nabídce relativně levné a kvalifikované pracovní síly v kombinaci s nízkými cenami dalších vstupů se ztenčují a musí být nahrazeny orientací na aktivity s vyšší přidanou hodnotou (NERV, 2011). Z tohoto důvodu byl kladen velký důraz na rozvoj inovační infrastruktury, zejména subjektů, které propojují znalostní instituce s podnikatelskou sférou. Podnikatelská infrastruktura nabývá mnoha podob, a to v závislosti na technickém zázemí, druhu výzkumu a vývoje, na podnikatelských službách a dalších. Podnikatelské infrastruktury se dělí na (Skokan, 2004):

- fyzické - jednotlivé nemovitosti sloužící k vzájemné výměně informací;
- institucionální - vědeckotechnické parky, podnikatelské inkubátory, centra pro přenos technologií či inovační centra;
- jednorázově podporované nemovitosti - průmyslové zóny a areály financované z prostředků státních, krajských či obecních, jednorázové dotační tituly, snížení úrokových měr a daňové prázdny;
- dlouhodobě podporované nemovitosti.

Dlouhodobě podporované nemovitosti se vyznačují tím, že sdílené služby jsou nabízené i po vstupu do podnikatelské infrastruktury. Podmínkou správného fungování je dlouhodobá systematická spolupráce, která vede k snižování finanční a administrativní zátěže a umožní rozdělení nákladů na více subjektů. Do této skupiny se zařazují zejména vědeckotechnické parky a podnikatelské inkubátory, které poskytují podporu zejména začínajícím dynamickým firmám (Stejskal, Kovárník, 2009).

Podmínkou výstavby by měla být vysoká kvalita a úroveň poskytovaných služeb, které budou podporovat inovativní podnikání. Stát by měl podporovat zejména poradenskou a informační činnost, budovat agentury a spolupracovat s bankovními institucemi k zajištění potřebných finančních prostředků. Stát může poskytovat finanční podpory buď přímé, nebo nepřímé. Přímá finanční podpora zahrnuje účelové nebo institucionální podpory. Nepřímá finanční podpora zahrnuje snížení předepsaných celních, daňových a jiných sazeb, snížení dávek a poplatků, které jsou součástí příjmu těchto rozpočtů. Budování těchto infrastruktur přispívá k cílevědomému a regulovanému uskutečňování strukturálních změn v regionu, vyšší ochotě inovačních center vzít na sebe účast a spoluzodpovědnost při uskutečňování regionálních programů rozvoje. Dále přispívá ke zvyšování efektivnosti inovačních aktivit v regionu, zkvalitňování informačního vybavení, vytváření nových pracovních míst atd.

2.1 Klasifikace podnikatelské infrastruktury

Podnikatelskou infrastrukturu můžeme dále dělit na centra a parky. Jako centra jsou označovány stavební objekty zřizující inovační pracoviště. Nejčastěji to bývají inkubátory pro nové podnikatele, které nabízejí zejména pronájem prostor za nižší ceny a další podnikatelské služby. Naopak jako parky jsou označovány komplexy budov výzkumných, vývojových, laboratorních, projekčních a konstrukčních kanceláří, výrobních hal, konferenčních sálů a dalších. Na rozdíl od center parky nabízejí delší dobu pronájmu a to na 3-5 let, ale již za vyšší cenu (Konečný, Skokan, Zamarský, 2001). Všechny typy podnikatelské infrastruktury mají stejné postavení, poslání a strukturu partnerů, odlišují se pouze ve specifikách. Jsou jimi:

- vědecké parky, vědeckotechnické, vědeckotechnologické anebo výzkumné parky;
- technologická centra, technologické parky;
- inovační centra, inovační parky;
- podnikatelská a inovační centra;
- průmyslové a živnostenské parky;
- obchodní centra a obchodní parky;
- podnikatelské parky;
- zakladatelská centra;
- podnikatelské inkubátory;
- distribuční společnosti a ostatní.

První podnikatelskou infrastrukturou jsou tzv. vědecké, vědeckotechnické, vědeckotechnologické či výzkumné parky. Nacházejí se zpravidla v blízkosti vysokých škol, existují i parky s inkubačními centry. Dalším typem jsou techno-centra, techno-parky, technopolis a technologická centra či parky. Tyto prvky jsou založeny zejména pro podporu technologických transferů a rozvoje high-tech technologií. Třetím prvkem jsou podnikatelská a inovační centra. Jejich posláním je podpora začínajících podnikatelů s inovačními projekty, zabezpečení propagace a přístup firem na mezinárodní trhy (Skokan, 2004). Čtvrtým typem podnikatelské infrastruktury jsou inovační parky nebo centra, které podporují rozvoj inovací, ale bez důrazu na high-tech technologie. Jako rozdílný druh podnikatelské infrastruktury lze uvést průmyslové zóny, jejichž cílem je přilákat další podnikatele do regionu a rozšířit podnikatelskou aktivitu. Další možností jsou obchodní centra, která podporují transfer kapitálu a mezinárodní spolupráci v různých komoditních oblastech. Sedmým druhem jsou podnikatelské parky, které vytvářejí infrastrukturu a nabízejí poradenské služby zejména ve

slabších hospodářských oblastech. Pro pomoc při vzniku nových malých a středních podniků slouží tzv. zakladatelská centra. Pomáhají zejména v začáteční fázi a jejímu následnému vývoji. Předposledním typem jsou inkubátory s cílem podpory nových inovačních firem. Posledním typem jsou distribuční společnosti, které mají za úkol urychlit transfer výsledků technického výzkumu a vývoje na trh (Skokan, 2004). Podnikatelská infrastruktura má své znaky a cíle. Jsou jimi:

- rozvoj malého a středního podnikání,
- poskytování rozmanitých podnikatelských služeb,
- transfer technologií,
- urychlování inovačního procesu,
- ekonomický a sociální rozvoj regionů,
- rozvoj klastrů,
- zprostředkování kontaktů s finančními institucemi apod.

Zakladateli podnikatelské infrastruktury jsou regionální a místní orgány, vysoké školy, výzkumné ústavy, sdružení podnikatelů, hospodářské komory, finanční instituce, soukromé firmy a další (Jáč, Rydvalová, Žižka, 2005). Podnikatelská infrastruktura má dvě funkce. První je funkce výkonná, která zahrnuje výzkumnou, vývojovou, vzdělávací, provozní a obchodně-ekonomickou funkci. Druhou je tzv. funkce řídicí. Ta zahrnuje poskytování pronájmů, provozně-technických služeb, poradenských služeb a poskytování pomoci. Důvody pro založení podnikatelské infrastruktury jsou:

- úroveň a rozsah podnikatelské sféry;
- hospodářská struktura regionu;
- přítomnost velkých firem;
- vznik nových firem;
- přítomnost univerzit, odborných škol a vědeckovýzkumných institucí;
- stav nezaměstnanosti;
- vývoj progresivních technologií;
- snaha místních orgánů o řešení hospodářsko-sociálních problémů;
- existence silných prosazovatelů vybudování vhodného typu inovačního centra;
- využití a komercializace inovací a technologií.

2.2 Průmyslové zóny

Průmyslové zóny jsou všeobecně známé jako kompaktní univerzální objekty vhodné pro lehkou, hygienicky nezávadnou výrobu s účelně řešenou dopravou a velkým podílem zeleně mezi jednotlivými objekty. Jsou to komplexy pro průmyslovou výrobu a s tím související služby s řadou integrovaných funkcí odborného charakteru využívající podpory firem ve výměně informací, poradenství, společné prezentace a mezinárodních kontaktů, což by mělo vést k lepším výsledkům. V současné době jsou průmyslové zóny považovány za dobrý ekonomický nástroj, a to nejen pro velká města, ale i menší obce ČR. Tyto zóny přinášejí nová pracovní místa a příliv kapitálu přichozích investorů. Nová pracovní místa jsou důležitá zejména pro regiony s vysokou mírou nezaměstnanosti. Obě zmiňované výhody mají důležité synergické efekty, například nová pracovní místa u subdodavatelů a navazující služby pro přicházející investory. V ČR nabídka zón převyšuje poptávku, a to z důvodu vnímání možnosti pro zajištění konkurenčního prostředí a snížení nezaměstnanosti regionu¹.

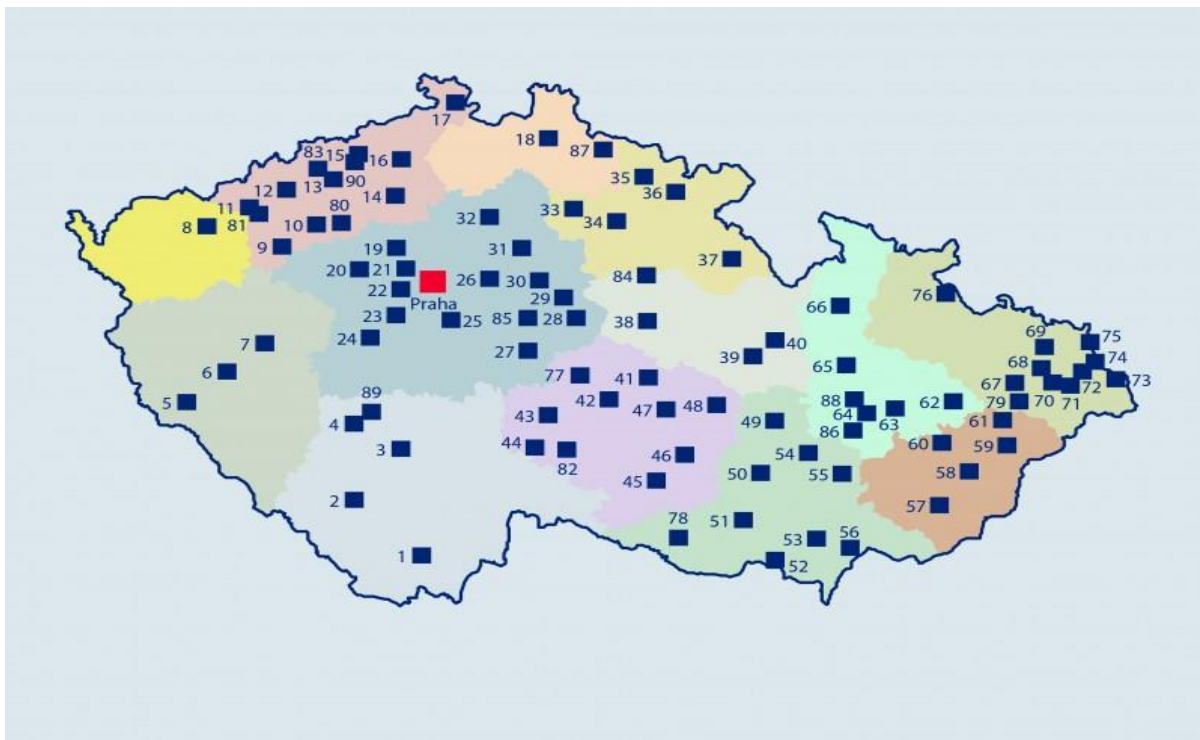
Nejčastější podnět ke vzniku průmyslových zón přichází od místních samospráv, financování však může pocházet i z jiných než veřejných zdrojů. Nejčastěji se angažují malé místní firmy a menší zahraniční investoři. Pro obce by financování celého projektu mohlo znamenat vysoké zadlužení na dlouhou dobu, a proto byly vytvořeny dotační programy, které připravuje a koordinuje agentura CzechInvest. Menší podíl na celkovém počtu průmyslových zón tvoří velké zóny s jedním strategickým investorem podporovaným vládou.

---

¹ Průmyslové zóny České republiky. In: *Regionální Informační Servis* [online]. 2011 [cit. 2017-01-29]. Dostupné z: <http://www.risy.cz/cs/vyhledavace/prumyslove-zony>

Obrázek 1: Mapa průmyslových zón

Mapa průmyslových zón: 1 Český Krumlov, 2 Prachovice, 3 Písek, 4 Blatná, 5 Domažlice, 6 Stod, 7 Plzeň (2) * 8 Ostrov, 9 Podbořany, 10 Žatec (2) * 11 Klášterec nad Ohří, 12 Chomutov (2) *, 13 Most-Joseph, 14 Lovosice (2) *, 15 Přestanov, 16 Ústí nad Labem, 17 Rumburk, 18 Liberec, 19 Slaný, 20 Tuchlovice, 21 Kladno, 22 Unhošť, 23 Zdice, 24 Žebrák, 25 Zlatníky-Hodkovice, 26 Poříčany, 27 Zruč nad Sázavou, 28 Kutná Hora (2) *, 29 Kolín, 30 Velim, 31 Nymburk, 32 Mladá Boleslav, 33 Jičín (2) *, 34 Hořice, 35 Vrchlabí, 36 Trutnov, 37 Solnice - Kvasiny, 38 Chrudim, 39 Svitavy, 40 Moravská Třebová, 41 Žďár nad Sázavou (2) *, 42 Havlíkův Brod, 43 Pelhřimov, 44 Kamenice nad Lipou, 45 Třebíč, 46 Velké Meziříčí, 47 Žďár nad Sázavou, 48 Bystřice nad Pernštejnem, 49 Blansko, 50 Brno (2) *, 51 Pohořelice, 52 Mikulov, 53 Velké Pavlovice, 54 Vyškov, 55 Brankovice, 56 Hodonín (2) *, 57 Staré Město, 58 Zlín, 59 Vsetín, 60 Holešov, 61 Valašské Meziříčí, 62 Hranice, 63 Velká Bystřice, 64 Olomouc, (2) 65 Uničov, 66 Šumperk, 67 Mošnově, 68 Paskov, 69 Ostrava (2) *, 70 Frýdek - Místek (2) *, 71 Nošovice, 72 Třanovice, 73 Třinec, 74 Český Těšín, 75 Karviná, 76 Krnov, 77 Světlá n. Sázavou, 78 Znojmo, 79 Kopřivnice, 80 Louny, 81 Kadaň, 82 Jihlava, 83 Bilina, 84 Pardubice, 85 Kuřim, 86 Prostějov (2) *, 87 Hrádek nad Nisou, 88 Litovel, 89 Tábor, 90 Krupka. (* Čísla v závorkách vedle názvů obcí ukazují celkový počet podpořených zón v dané lokalitě.)

*Zdroj:*²

Budování průmyslových zón se stalo úspěšným nástrojem, jak přilákat investice, protože jedním z klíčových faktorů, který rozhoduje o umístění investice, je dostupnost pozemků a výrobních hal požadovaných parametrů, kvalitní napojení na technickou a informační infrastrukturu a blízkost strategických odběratelů či dodavatelů. Jednotné vymezení průmyslové zóny není všeobecně uznávané. Základní charakteristikou je vyhrazená plocha připravená pro investice, která se vyznačuje sdílením připravené infrastruktury a těsnou blízkostí podniků. Agentura CzechInvest definuje průmyslovou zónu jako ucelené souvislé území přibližně obdélníkového tvaru, vymezené v závazné části schváleného územního plánu velkého územního celku či schváleného územního plánu obce jako území současně zastavěné převážně objekty pro průmyslovou výrobu, obchod, služby nebo jako zastavitelné území

² Průmyslové zóny. *Prumyslove-zony.cz* [online]. 2004 [cit. 2016-12-27]. Dostupné z: <http://www.prumyslove-zony.cz/blog/prumyslove-zony-53/%3E>

vhodné převážně pro umístění průmyslové výroby, obchodu, služeb³. Jednotlivé průmyslové zóny tak nabízejí potenciálním zahraničním a domácím investorům rozdílné výhody, přičemž nejčastěji se podniky v případě lokalizace rozhodují podle těchto faktorů:

- finanční výdaje na zajištění pozemků;
- způsoby nakládání s pozemky;
- vybavenost zóny technickou infrastrukturou;
- kvalitní dopravní dostupnost pro zabezpečení výroby „just-in-time“;
- regulace využití územních zón;
- konzultační služby;
- realitní služby;
- zprostředkovatelské služby;
- technickoinženýrské služby.

V ČR je rozlišována i úroveň tzv. strategických průmyslových zón. Tyto zóny musí splňovat podmínku minimální výměry 200 ha nebo nejméně 100 ha v případě, že je zóna realizována v zastavěném, ale nevyužívaném území. Patří sem i zóny připravované pro významného či vážného investora, který se zaváže k realizaci vysoké výše investice a s tím spojeného vytvoření nových pracovních míst⁴.

Stát v rámci Programu na podporu rozvoje průmyslových zón podporuje průmyslové zóny a související infrastrukturu nebo poskytuje zvýhodněný převod pozemků ze Státního pozemkového úřadu. Správcem tohoto programu je Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky⁵. Tento dokument stanovil pravidla a podmínky poskytování podpory a byl vytvořen zejména na podporu obcí, svazků obcí a krajů, rozvojových společností a významných investorů. Tento program pomohl zejména vzniku nových pracovních míst a ke zvýšení konkurenceschopnosti investičního prostředí v hospodářsky slabších či strukturálně postižených regionech ČR. Program na podporu rozvoje průmyslových zón čerpá finance pouze ze státního rozpočtu, podporuje pouze zóny spojené s investorem, který získá investiční pobídky nebo strategické projekty. Věnuje se zejména možnostem budování a revitalizací průmyslových zón. Jednou z nevýhod je, že se nehradí užití náklady na výdělečné inženýrské

---

³ Strategické průmyslové zóny. *CzechInvest* [online]. 2015 [cit. 2016-12-15]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/strategicke-prumyslove-zony>

⁴ *Strategické průmyslové zóny v České republice: [investuj v srdci Evropy]* = Strategic industrial zones in the Czech Republic: [invest in the heart of Europe]. Praha: CzechInvest, 2011. ISBN 978-80-260-9883-6.

⁵ Průmyslové zóny. *Prumyslove-zony.cz* [online]. 2004 [cit. 2016-12-05]. Dostupné z: <http://www.prumyslovezony.cz/blog/prumyslove-zony-53/%3E>

sítě jako voda, elektřina a kanalizace. Část z financí tohoto programu byla poskytnuta na rozvoj území postižených redukcí nebo zánikem vojenských posádek. Jednotlivé podprogramy jsou:

- příprava průmyslových zón;
- regenerace nevyužívaných průmyslových areálů tzv. brownfields;
- výstavba a rekonstrukce nájemních objektů;
- zvyšování konkurenceschopnosti průmyslových zón.

Příjemci podpory jsou zejména územní a samosprávné celky, jejich svazky a rozvojové společnosti. Podpory jsou vypláceny formou přímých dotací, dotací na hrazení úroků z bankovních úvěrů, dotací na hrazení splátek jistiny z bankovních úvěrů formou návratné finanční výpomoci. Výše podpory je poskytována na základě tzv. nákladové mezery, což je rozdíl mezi náklady na přípravu projektu a výnosy z něj. Způsobilé výdaje neboli takové, které jsou podporovány, jsou například kupní cena nemovitostí, projektová příprava a dokumentace, technická a dopravní infrastruktura, příprava území, výstavba či rekonstrukce podnikatelských objektů⁶.

Výše podpory se liší dle typu projektu a příjemce, nejčastěji je to ve výši 46 % uznatelných nákladů, u projektů měst a obcí to může být až 75 % a v případě, že se jedná o regeneraci či výkup strategického podnikatelského parku, mohou dosahovat až 100 % uznatelných nákladů. Podpora, která je poskytována na marketing a management podnikatelských nemovitostí, je poskytována formou dotace a může dosáhnout až výše 400 000 Kč na úhradu až 80 % účelně vynaložených nákladů spojených s účastí na školení, s pořízením technického a programového vybavení, s přípravou a pořízením marketingových materiálů a dalších. Aktivitu, které průmyslové zóny podporují, jsou:

- výstavba a rekonstrukce objektů;
- marketing a management podnikatelských nemovitostí;
- realizace nové zainvestované plochy včetně související technické a dopravní infrastruktury;
- zvýšení kvality a rozvoj stávajícího podnikatelského parku;
- regenerace brownfieldů;
- příprava a realizace projektu;
- přeměna podnikatelské nemovitosti na podnikatelský park nebo podnikatelský objekt.

---

⁶ Průmyslové zóny. *Prumyslove-zony.cz* [online]. 2004 [cit. 2016-12-05]. Dostupné z: <http://www.prumyslovezony.cz/blog/prumyslove-zony-53/%3E>

2.3 Vědeckotechnické parky

Každý vědeckotechnický park na světě je unikátní. Je to zejména dáno předpoklady a podmínkami, ve kterých jsou připravovány a provozovány. Vědeckotechnický park je instituce orientovaná do oblasti vědy, technologie a inovačního podnikání. Základní funkce jsou inovační a inkubační⁷. Typy vědeckotechnických parků jsou veřejnoprávní, soukromé, kombinované a akademické.

Vědeckotechnické parky plní funkce v oblastech techniky a technologií, regionálního rozvoje, podpory malých a středních inovačních podniků, výzkumu, vývoje a inovací. Vědeckotechnický park můžeme definovat jako mezinárodně uznávaný prostředek k rychlejšímu překonávání technického zaostávání včetně dosažení konkurenční schopnosti v tržním prostředí, k výraznému rozvoji malých a středních inovačních firem, které jsou nositelem pokroku, k vytváření nových perspektivních pracovních příležitostí jako součásti aktivní politiky zaměstnanosti a k uskutečňování strukturálních změn v regionech (Švejda a kol., 2008).

Každý autor definuje vědeckotechnický park jinak, níže jsou uvedeny tři různé definice. První definice zní, že vědeckotechnické parky obvykle nabízejí vysoce kvalitní technické zázemí, které je obsazeno inovačními firmami a jeho lokalizace umožňuje přímé napojení na výzkumné instituce. Očekává se, že prostředí s těmito atributy doplněné o přístup ke specializovaným podnikatelským službám bude iniciovat procesy vzájemného učení a akcelarovat tvorbu inovací (Bellavista, Sanz, 2009).

Další definicí je, že tyto subjekty mají zprostředkovávat inovace, tvorbu a šíření znalostí, kde největší předností je blízkost výzkumných organizací a zasídlených firem (Tödtling, Tripl, 2005).

Poslední definice uvádí, že přidaná hodnota VTP spočívá v cílené snaze o spolupráci firem a znalostních institucí doplněnou o specializované služby. Efektivita inovačního procesu totiž spočívá ve schopnosti absorbovat znalosti z vnějšího prostředí a kombinovat je vhodně s těmi vlastními (Chesbrough, 2003). Hlavním cílem vědeckotechnických parků je:

- spolupracovat s regionálními poradenskými a informačními centry;
- spolupracovat se středisky transferu technologií;
- vytvářet nové pracovní příležitosti;
- vychovávat k inovačnímu podnikání;
- zajišťovat transfer technologií;

---

⁷ O společnosti. In: *Společnost vědeckotechnických parků* [online]. 2012 [cit. 2016-12-05]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/o-spolecnosti/>

- podporovat konkurenční schopnosti výrobců;
- podporovat vznik malých a středních inovačních firem;
- využívat výzkumný a vývojový potenciál;
- podporovat začínající podniky a jejich inovační projekty;
- podporovat kooperaci mezi firmami;
- zprostředkovat přístup na mezinárodní trhy;
- zabezpečit propagaci, kontakty v tuzemsku i zahraničí, účast na výstavách;
- organizovat semináře, kurzy, setkání firem, nabídku a poptávku technologií.

První vědeckotechnický park byl založen v 50. letech minulého století v USA na Stanfordské univerzitě. Část univerzity se užívala pro soukromé vývojové projekty. To je považováno za spouštěcí mechanismus rozvoje území známého pod označením Silicon Valley. Vědeckotechnický park by měl dle mezinárodní definice obsahovat tyto tři prvky. Měl by poskytovat transfer znalostí a technologií mezi univerzitami, výzkumnými organizacemi a firmami, rozvíjet znalostně založené a inovační společnosti a vytvářet podpůrné prostředí (Malairaja, Zawdie, 2008).

V ČR byly první vědeckotechnické parky zakládány zhruba před 20 lety. Definice podle českého výkladu je, že vědeckotechnický park využívá své know-how k vytváření podmínek pro dynamický rozvoj činnosti inovačních firem, pro zabezpečení transferu technologií a výchovu k inovačnímu podnikání. Základními funkcemi VTP jsou funkce inkubační a inovační (Švejda a kol., 2008). Do terminologie vědeckotechnických parků ČR patří:

- vědecký park;
- vědecké centrum;
- technologický park;
- podnikatelské centrum;
- inovační centrum.

Jako vědecké parky jsou nazývané různé instituce a jejich název je závislý na předmětu činnosti. Tyto instituce jsou většinou umístěny u vysokých škol a pracovišť Akademie věd ČR a spojují projekční, vědeckovýzkumné, výrobní, konstrukční a jiné organizace. Mohou to být například vědeckovýzkumné parky, vědeckotechnologické parky a vědeckovýrobní parky. Druhým typem jsou technologické parky. Hlavním cílem technologických parků je transfer a rozvoj špičkových technologií v oblastech mikroelektroniky, komunikační techniky, biotechnologie, ekotechnologie a dalších. Technologické parky mohou být označovány jako

technologická centra, techno-centra, techno-parky, technopolis a jiné. Posledním typem jsou podnikatelská a inovační centra. Aby mohla být instituce označovaná jako podnikatelské nebo inovační centrum, musí splnit podmínky charty European Business and Innovation Centre Network.

V Německu a Rakousku převládá typ technologického centra, ve Velké Británii, Skandinávii, Belgii a Nizozemí je to typ vědeckých parků či center. Ve Francii byly zakládány velké, nákladné stavby koncipované jako areály, které zahrnovaly nejen vysoké školy, výzkumná zařízení, malé a střední inovační firmy, ale i instituce kulturní a sportovní. Tomuto společenství se začalo říkat technopolis. Mnoho vědeckých parků vzniklo v Číně, Brazílii, Rusku, Indii a dalších zemích.

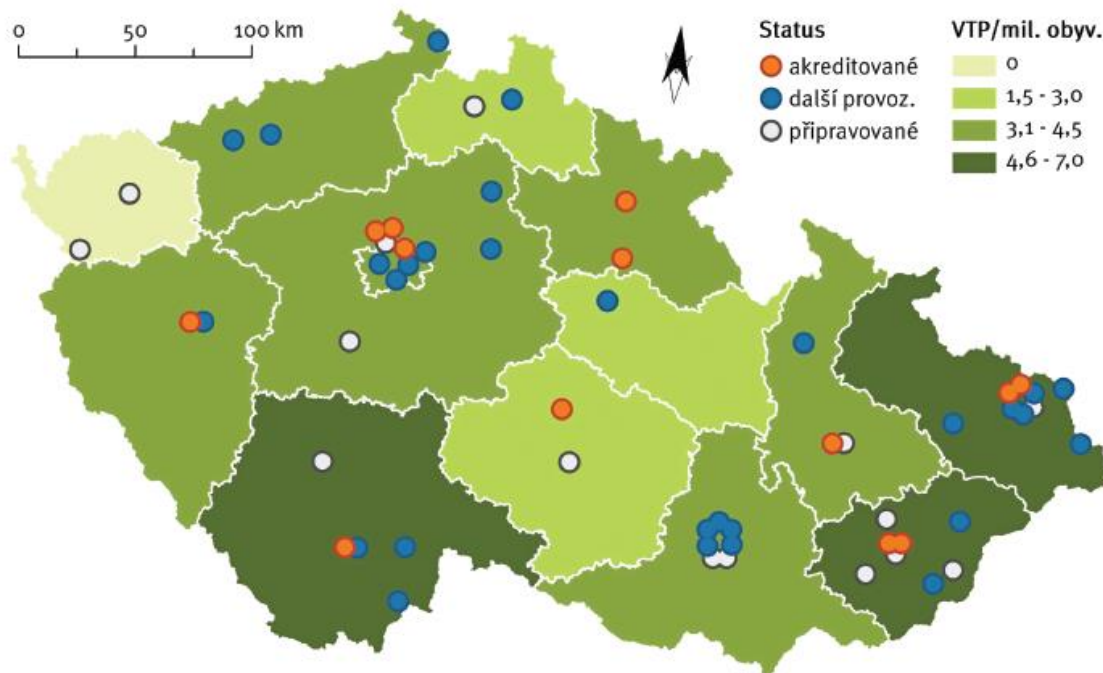
Zakladateli vědeckotechnických parků jsou regionální orgány, orgány státní správy, vysoké školy, Akademie věd ČR, výzkumné a vývojové organizace, obchodní společnosti, obchodní, průmyslové a živnostenské komory, banky, spořitelny, pojišťovny a jiné peněžní ústavy, sdružení ustavená podle zákona č. 83/1990 Sb., zahraniční firmy, asociace a instituce nebo soukromý sektor. Předpokladem fungování vědeckotechnických parků jsou⁸:

- kreativní lidé;
- finanční prostředky;
- ekonomická motivace pro podnikání v oblasti využití nových technologií, nových inovací a podmínky pro rozvoj středního stavu;
- potřebná infrastruktura ze strany regionálních a místních orgánů;
- podmínky pro zvýšení konkurenceschopnosti nových výrobků;
- přenos informací a technologií mezi partnery inovačního podnikání;
- podmínky pro přípravu pracovníků inovačních firem;
- výchova k inovačnímu podnikání.

---

⁸ O společnosti. In: *Společnost vědeckotechnických parků* [online]. 2012 [cit. 2016-12-05]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/o-spolecnosti/>

Obrázek 2: Geografie VTP v ČR

Zdroj: Marek, Žižalová, 2011

Z výše uvedené mapy je zřejmé, že vědeckotechnické parky jsou lokalizovány zejména ve velkých regionálních centrech, ale výzkumnou infrastrukturu či vysokou školu má v blízkosti pouze třetina parků. Parky v ČR jsou z hlediska plochy menší a je zde zasídleno méně firem v porovnání se zahraničím. V Česku chybí dostatečně zkušenosti a silní aktéři, kteří by dokázali získat pro takové projekty širokou podporu a byli schopni je úspěšně realizovat (Marek, Žižalová, 2011).

Dopady zavedení vědeckotechnických parků každý autor interpretuje jinak. Například teze, že u méně rozvinutých regionů se odhalila nízká efektivnost při navazování aktivní spolupráce přičítaná slabým zkušenostem univerzit v oblasti transferu technologií (Bakouros, Mardas a Varsakelis, 2002). Naopak k odlišným závěrům došel Squicciarini, který potvrdil existenci spillover efektu a prospěšnosti VTP především pro firmy, které se připojí k parku velmi mladé (Squicciarini, 2009).

Ve vědeckotechnických parcích jsou nejčastěji zastoupeny obory jako informační technologie, softwarové a internetové služby, biotechnologie, environmentální a energetické technologie. V současnosti je nabídka parků větší než poptávka firem po zasídlení. Z tohoto důvodu ve VTP sídlí velké procento firem, které nejsou zaměřeny technologicky ani znalostně. Jsou to například obchodní služby, servis v oblasti IT, cestovní kanceláře, které využívají minimum služeb lišící se svojí specifičností. Tím se snižuje dynamika uvnitř parku a požadavky na přijetí (Berman Group, 2009).

Po vstupu do VTP většina firem zavádí procesní a produktové inovace, spolupracuje s ostatními subjekty a věnuje se výzkumu a vývoji. Největším důvodem vstupu firem do vědeckotechnického parku jsou atraktivní podmínky jako zvýhodněný pronájem a kvalitní infrastruktura. Cíl vědeckotechnického parku je zejména rozvoj znalostní základny, vznik a šíření nových technologií a jejich uplatnění v praxi. Proto by tyto parky měly být zaměřeny na firmy, které by mohly být označeny jako inovační. V ČR se výše uvedené pravidlo ne vždy dodržuje⁹.

2.4 Podnikatelské inkubátory

Podnikatelské inkubátory obecně mají velký význam v rozvoji podnikatelského charakteru regionu. Tento význam upadá, pokud jejich činnost není provozována v plném rozsahu. Role malého a středního podnikání v jednotlivých regionech je významná, a proto je její podpora v různých podobách potřebná. Jedním ze způsobů podpor jsou právě podnikatelské inkubátory, u kterých je třeba dbát na důležité aspekty již při jejich zřizování. Samotné fungování inkubátoru je třeba přizpůsobit inkubovaným firmám a prostředí, ve kterém podnikatelský inkubátor existuje.

Definice podnikatelského inkubátoru je mnoho, jinak definuje inkubátor Evropská komise, jinak americká Národní asociace podnikatelské inkubace. První z definic je, že podnikatelský inkubátor je zařízení určené začínajícím firmám, které jim má pomoci v počáteční fázi podnikání. Druhá možná definice je, že jsou to prostory, kde jsou vytvořeny výhodné podmínky pro začínající podnikatele. Těmi jsou například zvýhodněný nájem, sdílení infrastruktury a vybavení, zvýhodněné provozní služby především pak služby zaměřené na rozvoj podnikatelských dovedností, tj. poskytování poradenství, vzdělávání a šíření podnikatelského know-how.

Vznik podnikatelských inkubátorů je datován od konce 70. let 20. století v západních industrializovaných zemích. V konfrontaci s podnikatelskou nepřipraveností v důsledku kolapsu tradičního průmyslu vznikla, jak v Evropě i v USA, potřeba regenerovat kritická odvětví, regiony a obce. Právě v této době začaly být podnikatelské inkubátory používány jako nástroj podpory inovací a transferu technologií¹⁰.

Podnikatelský inkubátor je buď soukromá obchodní společnost, anebo instituce zřízená krajem či městem jako přidružené pracoviště vysokých škol a univerzit, která pomáhá novým

---

⁹ *Strategické průmyslové zóny v České republice: [investujte v srdci Evropy]* = Strategic industrial zones in the Czech Republic: [invest in the heart of Europe]. Praha: CzechInvest, 2011. ISBN 978-80-260-9883-6.

¹⁰ BERMANGROUP. *Regionální hospodářská konkurenceschopnost. Příručka pro představitele veřejné správy: Projekt identifikace klastrů v ČR. In: CZECHINVEST* [online]. 2006 [cit. 2016-12-25]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/data/files/prirucka-verejnasprava-208.pdf>

a začínajícím společnostem v době, kdy jsou tyto společnosti nejzranitelnější, tedy na začátku jejich podnikání. Inkubátor pomáhá tím, že poskytuje služby jako:

- školení, workshopy a networkingové akce;
- poradenství;
- marketing a administrativní služby;
- zprostředkování financí;
- zprostředkování speciálních úvěrových produktových produktů;
- pronájem kancelářských a technických prostor;
- poskytnutí kontaktů v daném oboru;
- vytváření nových pracovních míst;
- podpora podnikatelského prostředí v lokálních komunitách¹¹.

Podnikatelské inkubátory představují především prostředí, ve kterém mohou začínající podnikatelé a společnosti odstartovat a rozvíjet svůj podnikatelský plán nebo projekt. Jedním z důvodů vzniku inkubátoru je, aby se klient mohl soustředit na realizaci svého podnikatelského plánu a provozní záležitosti ponechat k řešení provozovateli podnikatelského inkubátoru¹².

První z možností podpory vzniku a rozvoje inovačního podnikání zejména malých a středních podniků je inkubace prostřednictvím tzv. podnikatelských inkubátorů. Inkubátory jsou důležité pro vznik sítí mezi VŠ, výzkumnými institucemi a samotnými podniky. V této době je potřeba pro vstup na trh nejen dobrý podnikatelský nápad a finance, ale také prostory a zázemí pro podnikání, podpora v oblasti poradenství, marketingu, účetnictví, daní atd. Právě tyto služby může poskytovat podnikatelský inkubátor firmám, které mají za cíl vývoj technologií, výrobků a služeb a jejich následné zavedení na trh. Tyto podpory jsou nejčastěji ve formě zvýhodněného nájmu kancelářských, laboratorních, výrobních či jiných prostor, konzultantských služeb, školení, rekvalifikací atd. Inkubátory podporují spolupráci zejména sdílením výše uvedených prostor, což zajišťuje vyšší efektivnost spolupráce a zlepšuje komunikaci uvnitř inkubátoru.

Působnost podnikatele v inkubátoru je časově omezena na obvykle první tři roky po vzniku. Ve specifických oborech mohou být nájemní smlouvy poskytovány i na delší období. Po odchodu z inkubátoru se může již firma zakotvit v regionu nebo vstoupit do

---

¹¹ Inkubátory. *CzechInvest* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/inkubatory>

¹² Podnikatelské Inkubátory. *Startpodnikání* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: http://startpodnikani.cz/index.php?open=podnikatelske_inkubatory

vědeckotechnického parku. Těmto firmám jsou nabízeny tzv. after-care služby, které zajišťují následnou péči o investory. Patří sem zejména¹³:

- podpora expanzí;
- podpora reinvestic;
- podpora rozvoje výzkumu;
- pomoc s hledáním vhodných průmyslových zón a podnikatelských nemovitostí;
- rozvoj spolupráce investorů se středními, vyššími odbornými a vysokými školami;
- vyjednávání s místní samosprávou, státní správou a veřejnými institucemi.

Další výhodou členství v podnikatelském inkubátoru je přítomnost tzv. kreativního prostředí sdílením budovy a společných prostor s dalšími start-up společnostmi a s lidmi s podobnou mentalitou a elánem orientovaným na podnikání. To nahrává vzniku neformálních vazeb a možné spolupráci. Nabídka služeb jednotlivých podnikatelských inkubátorů se může lišit. Podnikatelské inkubátory nejsou rozmístěny pouze ve velkých městech, která jsou považována za centra podnikatelského a technologického rozvoje, jako Praha, Brno nebo Ostrava.

Tabulka 1: Možné přínosy inkubátorů

STAKEHOLDER	MOŽNÝ PŘÍNOS
Národní a regionální vláda	Rozvoj podnikání a ekonomiky
	Růst daňových výnosů
Výzkumné ústavy a vysoké školy	Transfer technologií
	Uplatnění absolventů
Podniky mimo inkubátor	Noví dodavatelé, odběratelé a partneři
	Vyšší konkurence
Místní komunita	Regenerace zanedbaných ploch
	Začlenění znevýhodněných skupin
Spotřebitelé	Nové, vylepšené výrobky a služby
	Zvýšená konkurence, větší možnost výběru
Banky, finanční instituce, investiční společnosti	Noví uživatelé finančních produktů
	Nové investiční příležitosti
Zahraniční osoby	Noví obchodní partneři
	Partneři v mezinárodních projektech

Zdroj: Klimová, 2008

¹³ Inkubátory. *CzechInvest* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/inkubatory>

Pro vstup do inkubátoru musí firma splnit následující vstupní kritéria. Musí mít vypracovaný podnikatelský záměr, schopnost obstát na trhu, personální obsazení, zajištěnou technickou stránku projektu a tvořit nová pracovní místa.

Existují různé typy inkubátorů jako technologické, klasické, vědecké, specializované, tradiční a new-economy inkubátory¹⁴. Pro ČR je nejdůležitější členění na tradiční inkubátory neboli inkubátory, na jejichž financování se podílí veřejný sektor. Do této skupiny patří všechny inkubátory, jelikož jiné než financované z veřejných zdrojů, u nás neexistují. Klasické podnikatelské inkubátory se zaměřují na všechny typy začínajících firem a pro všechny obory podnikání a působí zejména v menších obcích¹⁵. Dalším typem jsou technologické inkubátory, které se zaměřují na inovační firmy technické povahy a musí poskytovat nový nebo zlepšený produkt či službu. Následujícím typem jsou vědecké inkubátory, někdy také nazývané univerzitní inkubátory. Jsou zakládány univerzitami, jsou s nimi úzce provázány a jejich hlavním úkolem je transfer technologií z univerzit. Může se jednat o firmy založené studenty, absolventy nebo zaměstnanci univerzity anebo firmy, které komercializují produkt vyvinutý na univerzitě. Poslední zmíněné jsou specializované inkubátory, do kterých mohou vstoupit začínající podniky pouze z určitého odvětví. V ČR jsou nejnovějším typem inkubátorů.

Další možné členění je dle zakladatelů. Prvním typem jsou veřejné neboli veřejnoprávní a nevýdělečné inkubátory¹⁶. Jsou to podnikatelské inkubátory, které jsou financované vládou či nevýdělečnými institucemi s prioritním zaměřením na ekonomický rozvoj regionu. Zaměřují se na vytváření nových pracovních příležitostí a podmínkou přijetí zájemce je jeho potenciál k vytváření podmínek pro řešení nezaměstnanosti v regionu. Druhým jsou tzv. univerzitní neboli akademické inkubátory, které vznikají při univerzitách, a to z důvodu komercializace výzkumu a spolupráce fakult s průmyslem, tento typ se liší hlavně podílem vlastních prostředků a výukovými cíli při dosahování ekonomického rozvoje v regionu. Dalším typem jsou soukromé inkubátory, které zakládají jednotlivé podnikatelské subjekty z vlastních prostředků s cílem účasti na inovačním podnikání firem. Vzniká tak nová profese a to tzv. inkubátorové podnikání. Posledním typem jsou inkubátory kombinované. Vychází z výše uvedených typů a spojují soukromé inkubátory se státními a nevýdělečnými agenturami.

Důležité je rozlišovat mezi podnikatelskými inkubátory a technologickými parky či výzkumnými centry. Technologické parky a výzkumná centra se zaměřují především na velké

---

¹⁴ Podnikatelské Inkubátory. *Startpodnikání* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: http://startpodnikani.cz/index.php?open=podnikatelske_inkubatory

¹⁵ Podnikatelské Inkubátory. *Startpodnikání* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: http://startpodnikani.cz/index.php?open=podnikatelske_inkubatory

¹⁶ Inkubátory. *CzechInvest* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/inkubatory>

projekty, za kterými stojí mezinárodní korporace, státy, univerzity apod. Některé z nich nabízejí i programy inkubace, které se svou činností podnikatelským inkubátorům blíží.

Dále je třeba rozlišovat podnikatelské inkubátory a akcelerátory. Typickým a hlavním znakem je rozdílné zaměření. Inkubátor se zaměřuje na začínající společnosti v raném stádiu jejich vývoje a pomáhá jim s nastavením základních prvků podnikání, kdežto akcelerátor pomáhá již existujícím malým či středně velkým společnostem s akcelerací, jejich vývojem, nalezením nových partnerů, optimalizací obchodního plánu či marketingu.

Tradiční inkubátory zakládají zejména aktéři působící na regionální úrovni, a to regionální vláda, dále regionálně působící organizace na podporu podnikání, inovační a technologická centra, hospodářské komory, oborové svazy a další. Inkubátor může být založen ve spolupráci více aktérů, poté je označován jako inovační centrum. Cíle inkubátorů se odvíjejí od toho, kdo je jejich zřizovatelem a od toho, s jakými problémy se region potýká, a také mohou vyplývat z místních rozvojových strategií¹⁷. Hlavním cílem je:

- rozvoj inovací;
- růst konkurenceschopnosti;
- snižování nezaměstnanosti prostřednictvím tvorby nových podniků;
- zvýšení míry přežití firem;
- povzbuzení regionální ekonomiky;
- vytvoření příznivého podnikatelského prostředí;
- lepší nabídka infrastruktury;
- pomoc při komercializaci univerzitního výzkumu;
- zvyšování technologické kapacity firem;
- posilování specifických odvětví a technologií.

Veřejný sektor zajišťuje financování zejména při zakládání inkubátorů, a to z veřejných rozpočtů regionálních či národních. Financování provozních nákladů plyne spíše z regionálních rozpočtů. Po svém vzniku již může mít inkubátor vlastní příjmy nejčastěji z pronájmu a využíváním úvěrů.

---

¹⁷ Inkubátory. *CzechInvest* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/inkubatory>

2.5 Regionální rozvojové agentury

Regionální rozvojové agentury mají své nezastupitelné místo při podpoře regionálního rozvoje. V ČR regionální rozvojové agentury pomáhají regionálním politikám podporovat hospodářský rozvoj v krajích, které vykazují sociální, demografické, environmentální a jiné charakteristiky. Regionální rozvojové agentury jsou významné zejména pro využívání státní a zahraniční pomoci a při spolupráci veřejného sektoru s podnikatelskými subjekty v daném regionu. Jsou považovány za klíčové instituce z důvodu rozsahu aktivit, které poskytují. Zaměřují se na realizaci místní strategie, například na vytváření nových pracovních míst, podporu podnikání, rozvoj technické infrastruktury a další¹⁸.

Na vznik regionálních rozvojových agentur v ČR se největší měrou podílela reforma veřejné správy po roce 1989. Výkon samosprávy se ocitl v nerovnováze vůči výkonu státní správy a vznikaly různé typy regionálních organizací a agentur. Regionální rozvojové agentury vznikaly jako náhrada za krajskou samosprávu a nahrazovaly chybějící funkce (Malinovský, Ježek, 2004).

Na rozdíl od ČR zahraniční regionální rozvojové agentury nabízejí a poskytují širší spektrum úkolů. Zejména je to:

- regionální programování;
- poskytování služeb pro podniky a místní či regionální orgány;
- příprava, realizace, monitoring a vyhodnocování rozvojových projektů;
- vzdělávací činnost;
- mezinárodní aktivity včetně účasti na programech Evropské unie.

---

¹⁸ O nás. *Česká asociace regionálních agentur* [online]. 2012 [cit. 2017-01-17]. Dostupné z: <http://www.cara.cz/o-nas/>

Obrázek 3: Mapa krajských regionálních rozvojových agentur

*Zdroj:*¹⁹

Následkem ropné krize a s tím související ekonomickou recesí se ve vyspělých zemích vytvořil tlak na snižování firemních nákladů. Jedno z možných řešení, které pomohlo k přizpůsobení firem novým podmínkám, byl přesun produkce do zahraničí. Tento proces je označován jako deindustrializace a je považován za začátek mezinárodní „dělby práce“. Ve velkých vyspělých státech se koncentrovala zejména funkce řídicí, a naopak do semiperiferních a periferních oblastí se přesunula výroba a distribuce. Jednou z výhod takového přesunu byly lokalizační výhody, naopak nevýhodou bylo projevení hospodářské slabosti a odvětvové monostruktury v některých západoevropských regionech. Začala růst nezaměstnanost, projevil se omezený příjem státních rozpočtů a následkem toho se přesunula pozornost na nižší územní úrovně, na regiony. Základní myšlenkou bylo úsilí o dosažení a udržení prostorové vyváženosti v Evropě a předcházení vzniku výrazných meziregionálních disparit. Začal se uplatňovat systémový a regionální přístup, zásada subsidiarity a evropská integrace získala zcela novou dynamiku. Důvody zakládání regionálních rozvojových agentur a jejich sítí jsou:

- ekonomický rozvoj v jednotlivých regionech;
- efektivní využívání státní a zahraniční pomoci;
- koncentrace odborníků a manažerů;

¹⁹ O nás. *Česká asociace regionálních agentur* [online]. 2012 [cit. 2017-01-17]. Dostupné z: <http://www.cara.cz/o-nas>

- zpracovávání ekonomických analýz, ekonomických auditů, SWOT analýz, strategických programů regionálního rozvoje, marketinkových a propagačních materiálů;
- zajištění základní činnosti pro menší města a obce;
- reinvestice hospodářského výsledku.

Regionální rozvojové agentury slouží jako nástroj regionální politiky, mapují a analyzují region, hledají problémy a organizují projekty k jejich řešení, reinvestují získané prostředky v souladu s potřebami regionu a regionálním rozvojovým plánem, poskytují informace a propagují region (Malinovský, Ježek, 2004).

Zejména pro strukturálně ohrožené a méně vyspělé regiony je činnost agentur značně prospěšná, a to je důvod, proč řada států EU začala podporovat rozvoj těchto institucí a rozvojové programy spolufinancovat. Spolupůsobit při zakládání regionálních rozvojových agentur by měly především orgány vyšších územních samosprávných celků. Je důležité zajistit přípravu institucí, které budou schopny realizovat nové pojetí regionální politiky, aktivně přispívat k rozvoji regionů a dodržovat podmínky poskytování pomoci EU. Stát by měl prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj a jím zřízeného Centra pro regionální rozvoj ČR finančně, organizačně a metodicky pomáhat rozšířit a dobudovat síť regionálních rozvojových agentur tak, aby pokrývala území celé České republiky²⁰.

---

²⁰ Cesty do EU. *ISAP* [online]. 2011 [cit. 2016-12-17]. Dostupné z: <https://isap.vlada.cz/Dul/CESTY.NSF/>

3 JIHOČESKÁ AGENTURA PRO PODPORU INOVAČNÍHO PODNIKÁNÍ

JAIP byla založena Jihočeskou hospodářskou komorou v roce 2005 jako obecně prospěšná společnost pro podporu a rozvoj inovací v kraji. Jihočeská agentura sídlí v Českých Budějovicích a její ředitelkou je Ing. Michaela Novotná. Služby agentury jsou nabízeny pro orgány státní správy, vědeckovýzkumné instituce a VŠ, podnikatelské subjekty a neziskové organizace. Jihočeská agentura pro podporu inovačního podnikání o.p.s. má tyto orgány²¹:

- správní radu;
- dozorčí radu;
- radu konzultantů;
- pracovní skupinu konzultantů;
- ředitele.

JAIP se podílela na tvorbě Regionální inovační strategie Jihočeského kraje a nyní zajišťuje aktualizaci do podoby Krajské přílohy S3 strategie. Strategie identifikuje 3 oblasti změn. Jsou jimi kvalitní lidské zdroje, spolupráce a technologický transfer a rozvoj podnikání. Pro Jihočeský kraj jsou nejdůležitější domény biotechnologie pro udržitelný rozvoj společnosti, strojírenství, mechatronika a elektrotechnika. Mezi hlavní činnosti agentury patří²²:

- uplatnění výsledků výzkumu a vývoje, transfer know-how a technologií;
- podpora firem s inovačním potenciálem;
- provoz Jihočeského vědeckotechnického parku v Českých Budějovicích;
- spolupráce při realizaci výzkumné inovační politiky;
- networking, poradenská a informační činnost;
- vyhledávání partnerů pro podnikatelské projekty;
- pořádání kurzů, školení a poskytování informací o dotačních titulech;
- správa informačního portálu o českých biotechnologiích Gate2biotech.

3.1 Hlavní činnost JAIP

JAIP nabízí začínajícím podnikatelům pomoc prostřednictvím programu ideaSTART. Spolu s hospodářskou komorou provozují vzdělávací tréninkový kurz, který má pomoci realizaci nových projektů. Pomocí tohoto programu mohou začínající podnikatelé získat

---

²¹ Jihočeská agentura pro podporu inovačního podnikání. *SVTP* [online]. 2017 [cit. 2017-01-28]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/jihoceska-agentura-pro-podporu-inovacniho-podnikani-o-p-s/>

²² JAIP. *Regionální inovační strategie Jihočeského kraje* [online]. 2015 [cit. 2017-01-27]. Dostupné z: <http://www.risjk.cz/inovacni-infrastruktura/jihoceska-agentura-pro-podporu-inovacniho-podnikani-o-p-s.html>

potřebné znalosti, pomoc s volbou business plánu a mohou projednat své obchodní záměry s odborníky na strategii firmy. Celý program je postavený na bázi odborných workshopů se specializovanými tématy.

Další činností, kterou JAIP nabízí, je poradenství v oblasti duševního vlastnictví, dotačních titulů, informačního servisu pro začínající i zkušené podnikatele, kteří hledají nové impulsy pro svůj byznys a mezinárodní spolupráci ve vědě a výzkumu. Jednou ze zmíněných oblastí je poradenství pro podnikatele²³. Agentura poskytuje základní informace o podnikání, jako například zahájení činnosti, provoz a financování, podnikání v rámci EU, řízení lidských zdrojů, daně a účetnictví, vytváření kooperačních sítí, klastrů a inovační poradenství. Další oblastí je mezinárodní spolupráce ve vědě a výzkumu, kde mohou zájemci konzultovat projekty v mezinárodní vědecko-výzkumné spolupráci. Specifickým typem je dotační poradenství, kterým se JAIP zabývá od roku 2006 a již získala velké zkušenosti s realizací a tvorbou různých projektů. Spolupracuje s Jihočeskou hospodářskou komorou a Agenturou pro podporu podnikání a investic CzechInvest. Hlavním nástrojem pro zvýšení spolupráce mezi veřejným, vědeckovýzkumným a soukromým sektorem jsou dotační prostředky²⁴. Hlavními programy jsou Horizont 2020, Competitiveness and Innovation Framework Programme či Společné technologické iniciativy.

Dále je JAIP jedním ze zakladatelů a provozovatelů Jihočeského vědeckotechnického parku. Park vznikl jako společný projekt Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Jihočeské hospodářské komory a Jihočeského kraje. JVTP je rozdělen do dvou etap. První etapa byla vybudována v roce 2008 a provozuje ji JAIP, druhou etapu pak samotný JVTP²⁵. Budova JVTP se nachází v kampusu Jihočeské univerzity a poskytuje stejné služby jako podnikatelský inkubátor. Je založen zejména pro aplikaci vědeckých poznatků do praxe s využitím inovačně orientovaných firem. Park nabízí pro podniky do 3 let od založení kancelářské prostory, specializované sklady a další doplňkové prostory, vybavené laboratorní a technické zázemí určené zejména pro oblast biotechnologie. Pro již fungující firmy poskytuje služby jako podnikatelské inovační centrum nebo možnost virtuálního zasídlení. Další doplňkové služby jsou poradenství, zprostředkování kontaktů s výzkumnými a veřejnými institucemi či investory. JVTP slouží zejména pro malé a střední podniky s novým technologickým záměrem, FO se záměry typu spin-off, soukromé výzkumné ústavy v oblasti výzkumu a vývoje a

---

²³ JAIP. *Regionální inovační strategie Jihočeského kraje* [online]. 2015 [cit. 2017-01-27]. Dostupné z:

<http://www.risjk.cz/inovacni-infrastruktura/jihoceska-agentura-pro-podporu-inovacniho-podnikani-o-p-s.html>

²⁴ Strategická činnost. *JAIP* [online]. 2016 [cit. 2017-01-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/strategicka-cinnost>

²⁵ O společnosti. *JVTP* [online]. 2016 [cit. 2017-01-2]. Dostupné z: <http://www.jvtp.cz/o-nas/o-spolecnosti.html>

institucionalizované formy spolupráce firem, jako jsou technologické platformy, klastry, sdružení firem s právní subjektivitou atd. Hlavním cílem je²⁶:

- podpora, rozvoj a růst firem zejména v oblasti biotechnologie;
- přenos výsledků vědeckého výzkumu do praxe;
- vytvoření sítě veřejných a soukromých subjektů na poli inovací;
- přilákání investorů do jižních Čech;
- působit jako katalyzátor změn a restrukturalizovat ekonomické základny;
- zvýšit atraktivnost akademického a univerzitního kampusu v Českých Budějovicích.

JVTP také pronajímá prostory či poskytuje možnost zasedání podnikům s inovačním nápadem za výhodnějších podmínek než na trhu. Nabízí pronájem univerzálních kancelářských a laboratorních prostor s vybavením a s moderními přístroji či prostory poloprovodního charakteru s možností otestovat inovace v podmínkách reálného provozu. Další službou je pronájem zasedacích místností.

Tabulka 2: Zasedlé společnosti v JAIP

ZASÍDLENÉ SPOLEČNOSTI	PRŮMYSLOVÁ OBLAST
SurfaceTreat, a.s.	Výzkum a vývoj moderních technologií
Ekoport z.s.	Osvěta a vzdělávání o životním prostředí, stylu a udržitelném rozvoji
Česká bioplynová asociace o.s.	Výroba a využití bioplynu
Ústav výzkumu globální změny AV ČR, v.v.i.	Vývoj klimatu, uhlíkový cyklus, biologická rozmanitost ekosystémů a dopady na rozvoj a chování společnosti.
Alidea s.r.o.	Recyklace odpadového hliníku
STRONGWEST, a.s.	Antimikrobiální testování citlivosti CPN
HappyMary s.r.o.	Využití přírodních produktů pro výrobu a vývoj kosmetických přípravků
LARX s.r.o.	Vývoj a provozování technologií chytré domácnosti a webové aplikace pro ovládání chytrého domu
TOMÁŠ GOTTWALD	Konstrukční a vývojové práce v oboru strojírenství
Forestina, s.r.o.	Vývoj a výroba organických hnojiv a produktů

Zdroj: vlastní zpracování²⁷

²⁶ Strategická činnost. *JAIP* [online]. 2016 [cit. 2017-01-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/strategicka-cinnost>

²⁷ Zpracováno dle: O společnosti. *JVTP* [online]. 2016 [cit. 2017-01-2]. Dostupné z: <http://www.jvtp.cz/o-nas/o-spolecnosti.html>

Tabulka 3: Virtuálně zasídlené společnosti v JAIP

VIRTUÁLNĚ ZASÍDLENÉ SPOL.	PRŮMYSLOVÁ OBLAST
Česká biotechnolog. platforma z.s.	Biotechnologie a jejich využití
TopBio, a.s.	Poradenství v oblasti financí, ekonomiky a obchodu
GEN-TREND, s.r.o.	Výzkum molekulární a genové technologie
AgEnDa, o.s.	Využívání environmentálních technologií a postupů
4MAT Trade, s.r.o.	Silniční a nákladní mezinárodní doprava
R2S, s.r.o.	Podpora prodeje inovativních myšlenek chráněných patentem či užitným vzorem

Zdroj: vlastní zpracování²⁸

Poslední hlavní činností, kterou JAIP provozuje, je portál Gate2Biotech. Tento portál pomáhá firmám podnikajícím v oboru biotechnologie hledat výzkumné pracoviště pro řešení technologických problémů a nové potencionální partnery pro prezentaci svých služeb. Gate2Biotech vyhledává nové poznatky z oboru a spojuje biotechnologickou komunitu ve střední Evropě. Portál slouží jako most propojující vědeckovýzkumný sektor a sektor komerční. Začleňuje úřady a podpůrné organizace zaměřené na podporu transferu inovativních technologií do jednotné komunikační platformy českých a světových biotechnologií²⁹. Gate2Biotech podporuje transfer informací do praxe a motivuje odbornou veřejnost k inovačnímu podnikání a aplikovanému výzkumu. Gate2Biotech se rozděluje podle sekcí na:

- české biotechnologické firmy;
- české výzkumné instituce a projekty v oblasti biotechnologie;
- potenciální a současné podnikatele v oblasti biotechnologie;
- potenciální investory do českých biotechnologií;
- vzdělávání, kurzy, rozvoj lidských zdrojů a pracovní příležitosti;
- současné novinky na poli biotechnologie se zaměřením na ČR.

Biotechnologické disciplíny lze klasifikovat podle různých kategorií. Nejčastěji používaná klasifikace je na základě oblasti, ve které je výsledný produkt použit. Rozlišuje se na červenou, bílou a zelenou biotechnologii. Červená biotechnologie se používá v lékařství a farmacii. Příkladem jsou antibiotika, lidský insulin či rekombinantní adenoviry používané v genové terapii. Bílá biotechnologie, někdy nazývaná také šedá, se aplikuje v průmyslové výrobě

²⁸ Zpracováno dle: O společnosti. *JVTP* [online]. 2016 [cit. 2017-01-2]. Dostupné z: <http://www.jvtp.cz/o-nas/o-spolecnosti.html>

²⁹ Gate2biotech. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-01-23]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/gate2biotech>

zejména z důvodu levnější výroby a větší šetrnosti k životnímu prostředí. Poslední skupinou je zelená biotechnologie, která se používá v zemědělství například ke kompostování³⁰.

3.2 Další činnost JAIP

JAIP se také podílí na dalších projektech, které se dělí na:

- vzdělávací projekty;
- popularizační projekty;
- mezuregionální a přeshraniční projekty;
- projekty zaměřené na rozvoj inovačního potenciálu.

Prvním vzdělávacím projektem jsou tzv. technické mateřské školy, které jsou určeny všem pedagogickým pracovníkům mateřských škol se zájmem o nové přístupy ve výchově a ve vzdělávání dětí. Projekt vznikl na základě potřeb společnosti věnovat pozornost polytechnické výchově již v raném věku a opírá se o konkrétní zkušenosti hrstky lidí, kteří se touto záležitostí již několik let zabývají³¹. Vzdělávací kurz je složen ze dvou částí, první je zaměřena na 5 oblastí:

- stavební;
- strojní;
- hudební;
- chemie;
- biotechnologie.

Dále jsou jednotlivé oblasti rozděleny do deseti vzdělávacích modulů. Na základě toho je vypracovaná metodika, která je koncipovaná tak, aby sloužila nejen jako pomůcka pro vlastní práci pedagogů v MŠ, ale také jako podpurný lektorský materiál. Druhá část programu je zaměřena na rozvoj dovedností, které jsou důležité pro práci pedagoga v MŠ a pro komunikaci s rodiči. Skládá se z těchto vzdělávacích modulů:

- osobnostní kompetence;
- sociální kompetence;
- morální kompetence;
- osobnostně sociální kompetence.

---

³⁰ Mise. *Gate2biotech* [online]. 2015 [cit. 2017-01-27]. Dostupné z: <http://www.gate2biotech.cz/mise/>

³¹ O projektu. *Technické-MŠ* [online]. 2013 [cit. 2017-02-13]. Dostupné z: <http://www.technicke-ms.cz/>

Dalším projektem je Rozvoj environmentálních a technických kompetencí žáků základních škol Jihočeského kraje tzv. ENVITECH³². Hlavním cílem tohoto projektu je posílení zájmu žáků jihočeských základních škol o studium přírodovědných a technických oborů a o stav životního prostředí. Byly vytvořeny metodiky vzdělávacího modulu praktické výuky přírodovědných a technických předmětů s důrazem na nacházení mezipředmětových vazeb.

Posledním vzdělávacím projektem je Trojlístek neboli program na podporu výuky přírodopisu, biologie, fyziky a chemie žáků ve věku 11 až 15 let. Trojlístek má za cíl prohloubení zájmu žáků 6. až 9. tříd ZŠ a nižších stupňů osmiletých gymnázií o přírodovědné předměty, zvýšení kvality počátečního vzdělávání v přírodovědných předmětech a posílení praktické a laboratorní výuky³³. Projekt byl realizován nejen v Jihočeském, ale i v Ústeckém, Libereckém, Pardubickém a Plzeňském kraji. Pro účely tohoto projektu byly vytvořeny 3 metodiky z fyziky, chemie a biologie.

Dalším typem projektů jsou popularizační projekty. Prvním popularizačním projektem je FIT DEN s VTP. Pomocí naučných přednášek na téma zdravého životního stylu byly představeny poznatky jihočeských a hornorakouských institucí vázané na činnosti vědeckotechnických parků³⁴.

Druhým realizovaným projektem byl krátkodobý projekt VĚDA VE FOTOGRAFII, který byl podpořen statutárním městem České Budějovice. Byla uspořádána nekomerční výstava, prezentující zajímavým a atraktivním způsobem práci vědců Jihočeské univerzity a Biologického centra AV ČR³⁵. Výstava obsahovala 30 velkoformátových fotografií umístěných na veřejných prostranstvích v Českých Budějovicích.

Další projekt má název ČESKÉ BUDĚJOVICE - MĚSTO VĚDY. Cílem projektu je zlepšit kvalitu služeb v cestovním ruchu prostřednictvím zkvalitnění prezentace významných regionálních vědeckých výsledků vědy a výzkumu a tím i města Českých Budějovic v tuzemsku i zahraničí.

Čtvrtým projektem je Bridge4Innovation, jehož cílem je vybudovat multifunkční platformu pro podporu a popularizaci výzkumu, vývoje a inovací, tedy platformu spolupráce vybraných regionálních partnerů se zapojením podnikatelské a veřejné sféry v rámci

---

³² O projektu. *ENVITECH* [online]. 2013 [cit. 2017-02-10]. Dostupné z: <http://www.projekt-envitech.cz/>

³³ Trojlístek. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-13]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/trojlistek>

³⁴ FIT DEN. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/170>

³⁵ Věda ve fotografii. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/veda-ve-fotografii>

Jihočeského kraje³⁶. Bridge4innovation propojuje univerzitu a vědeckovýzkumné instituce z jihočeského regionu s podnikatelskou sférou.

Posledním popularizačním projektem je Podpora zapojení pracovníků vědy a výzkumu do projektů mezinárodní vědecko-výzkumné spolupráce tzv. PROMOTE. Projekt PROMOTE má za cíl podpořit mezinárodní spolupráci ve vědě a výzkumu prostřednictvím rozvoje specifických kompetencí regionálních pracovníků tak, aby se zvýšily jejich šance na efektivní zapojení do mezinárodních vědecko-výzkumných projektů³⁷.

Další kategorií jsou meziregionální a přeshraniční projekty. Prvním projektem je Funding Policies to bring Innovation to finance/market/people zkráceně InnoFun, který zefektivňuje regionální inovační politiku ve smyslu odstranění hlavních komunikačních bariér mezi autory inovativních produktů a komerčními trhy³⁸. Pro zlepšení inovační politiky by měla být přijata hodnotící hlediska používaná soukromými investory a mělo by dojít k lepší koordinaci mezi autory a regionálními samosprávnými orgány.

Druhým projektem v této oblasti je Inovační katalyzátor Innocat a TechNet pro Mühlviertel-jihní Čechy. Inovační katalyzátory byly vytvořeny pro rozvoj společných aktivit při podpoře technologií a inovací, vytvářely a posilovaly image společného technologicky vyspělého regionu Mühlviertel-jihní Čechy³⁹. Projekty mají za cíl:

- zviditelnění regionu jako technologicky vyspělé lokality;
- využití a vylepšení existujících sítí pro přeshraniční přenos výsledků;
- přenos know-how ze sítě tzv. impulsních center;
- prohloubení a rozšíření přeshraniční sítě inovačních aktérů a podniků.

Dalším projektem je Bringing innovative products and services to the market more quickly tzv. RAPIDE. Tento projekt má za pomoci malých a středních podniků zlepšit regionální podporu a stimulaci inovací jako klíčového faktoru konkurenceschopnosti⁴⁰.

Čtvrtým projektem je EMERIPA neboli European Methodology for Regional Innovation Policy Impact Assessment and Benchmarking. Cílem projektu je rozvoj evropské metodologie, nástrojů a indikátorů umožňující regionálním zástupcům ohodnotit vliv výzkumné a inovační politiky v rámci EU. Pro zvýšení míry rozvoje regionu bylo vypracováno doporučení na základě komparace jednotlivých evropských politik. Tento projekt vytvořil

---

³⁶ O nás. *Bridge4Innovation* [online]. 2015 [cit. 2017-02-19]. Dostupné z: <http://www.b4i.cz/cz/o-nas>

³⁷ Promote. *Rámcové programy* [online]. 2012 [cit. 2017-02-16]. Dostupné z: <http://www.ramcove-programy.cz/>

³⁸ InnoFun. *JAIIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-16]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/innoFun>

³⁹ MSB Innocat a TechNet. *JAIIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-16]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/msb-innocat>

⁴⁰ Index. *RAPID* [online]. 2017 [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: <http://www.rapidnetwork.eu/index.php>

metody, které systematicky mapují regionální výzkum a inovační politiku, pomáhají k rozvoji a testování metodologie a nástrojů, které umožní regionálním zástupcům ohodnotit efektivitu regionálního výzkumu a politiky⁴¹. Další činností je sdílet zkušenosti a znalosti s ostatními regiony.

Poslední oblastí jsou projekty zaměřené na rozvoj inovačního potenciálu. Prvním projektem je operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost, který byl vytvořen pro intenzivní spolupráci akademického a vědeckovýzkumného sektoru s aplikační sférou. Klíčovými aktivitami projektu jsou inkubace studentských inovativních podnikatelských záměrů, stáže a transfer zkušeností a znalostí, stáže studentů v inovačních firmách, ve vědeckotechnických parcích a partnerství s aplikační sférou⁴².

Druhým projektem je CzechEkoSystem zaměřující se na efektivní rozvoj aktivit malého a středního podnikání při vývoji inovací, prostřednictvím zvýhodněného poradenství a za systematické účasti tzv. kouče⁴³. Účastníci projektu mohou získat praktické zkušenosti při komercializaci vlastního produktu, praktické uplatnění podnikatelského plánu a posílení marketingových a manažerských schopností tak, aby se významným způsobem zvýšila schopnost žadatelů překonat počáteční problémy při rozjezdu podnikání a podpořila se tak atraktivita podnikatelského záměru žadatele pro rizikový kapitál.

---

⁴¹ Emeripa. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-15]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/emeripa>

⁴² SPINNET projekt SVTP ČR a jejich partnerů. *SVTP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-15]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/spinnet-projekt-svtp-cr-a-jejich-partneru/>

⁴³ O nás. *Projekt CzechEkoSystem* [online] 2017 [cit. 2017-02-18]. Dostupné z: <http://www.projekt-czechecosystem.org/o-nas/>

3.1 Hospodaření JAIP

V tabulce jsou uvedeny výnosy od roku 2005 do roku 2015. Údaje jsou uvedeny v tis. Kč. Mezi nejvýznamnější výnosy patří tržby z prodeje služeb, zejména pak pronájem prostor JVTP, podnikatelského inkubátoru a výnosy za poskytované poradenství. Do ostatních výnosů patří zejména přijaté úroky, kurzové zisky, smluvní pokuty a penále.

Tabulka 4: Výnosy JAIP v tis. Kč

Rok	Tržby za vlastní výkony a za zboží	Ostatní výnosy	Provozní dotace
2005	638	0	0
2006	0	0	300
2007	561	9	1 354
2008	806	26	970
2009	551	11	2 187
2010	1 987	13	4 460
2011	2 026	13	3 237
2012	3 092	393	7 176
2013	3 647	486	6 460
2014	4 727	474	8 064
2015	1 465	665	4 921

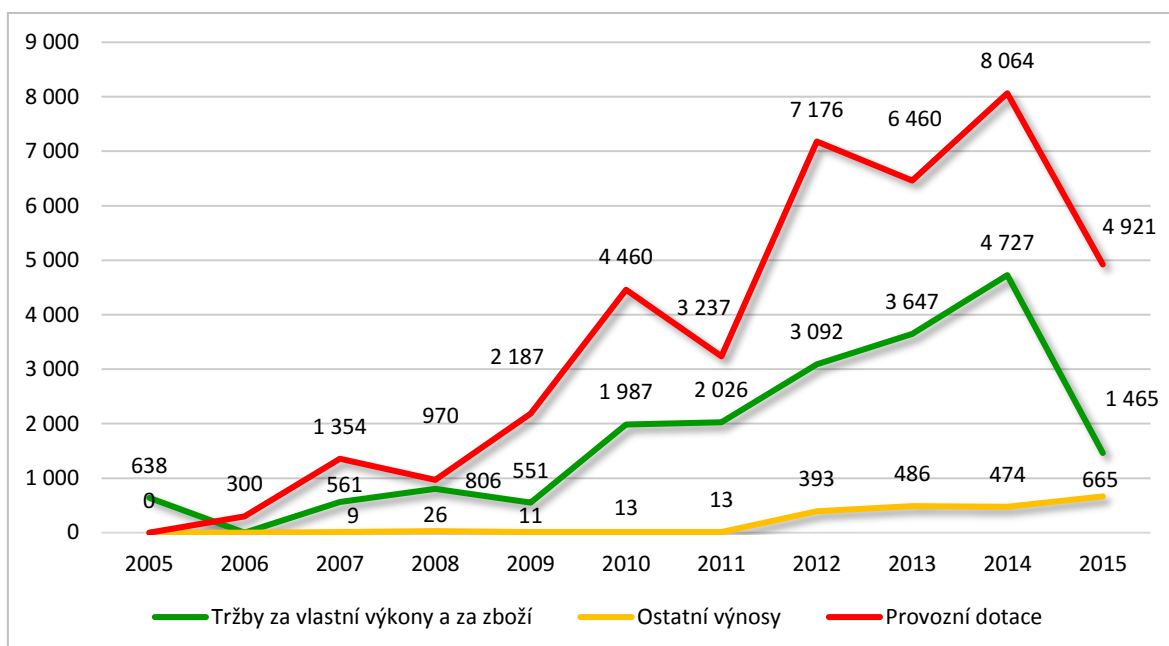
Zdroj: vlastní zpracování⁴⁴

V roce 2009 výnosy činily 551 tis. Kč a úroky z účtu vedeného u ČSOB ve výši 5 tis. Kč. Následující rok se zvýšily výnosy z nájemného a poradenství na 1 987 tis. Kč. Toto zvýšení má příčinu v zasídlení dvou nových firem a poskytování dalších služeb souvisejících s pronájmem. V roce 2012 se zvýšily tržby z pronájmu prostor JVTP na 3 092 tis. Kč. Příčinou byla zejména plná obsazenost JVTP. Dále se výnosy zvyšovaly až do roku 2014, kdy se agentuře opět zvýšily tržby na 4 727 tis. Kč. Největší nárůst byl zaznamenán ve výnosech za poradenství. V roce 2015 tržby výrazně klesly zejména z důvodu snížení výnosů z poradenství a činily 1 465 tis. Kč. Oproti tomu se zvýšily skoro o polovinu ostatní výnosy na 662 tis. Kč.

⁴⁴ Zpracováno dle: Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

Graf 1: Vývoj výnosů v tis. Kč

Zdroj: vlastní zpracování⁴⁵

Kromě vlastních výnosů z pronájmu a poradenství, každý rok dostává Jihočeská agentura pro inovační podnikání příspěvek z Jihočeského kraje a dotace ze státního rozpočtu. JAIP v roce 2006 obdržela příspěvek 300 tis. Kč z Jihočeského kraje na neinvestiční činnost a v následujícím roce ve výši 590 tis. Kč. Dále dostala neinvestiční dotaci 764 tis. Kč ze státního rozpočtu. V roce 2008 byl agentuře opět přidělen příspěvek od Jihočeského kraje na neinvestiční činnost 300 tis. Kč a ze státního rozpočtu 670 tis. Kč. Další rok byla agentuře poskytnuta provozní dotace na neinvestiční činnost 2 187 tis. Kč. Z toho byla částka 300 tis. Kč příspěvek z Jihočeského kraje na neinvestiční činnosti a 670 tis. Kč jako dotace z MŠMT na projekt Technické MŠ.

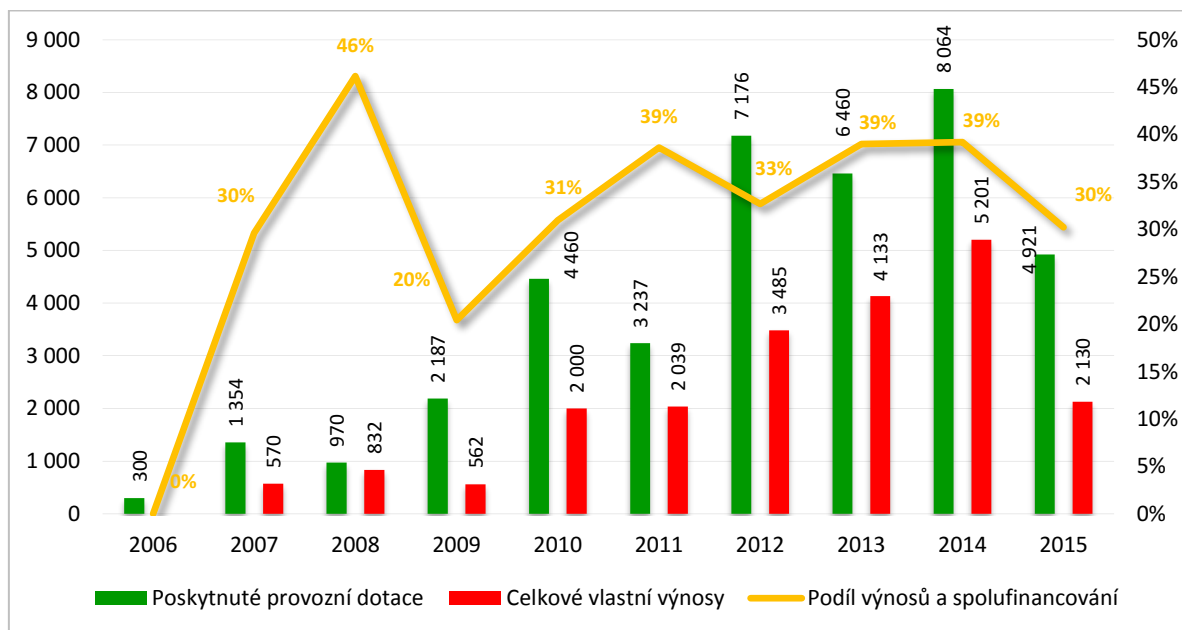
V roce 2010 JAIP byla poskytnuta provozní dotace v celkové výši 4 460 tis. Kč. Tato částka obsahuje příspěvek Jihočeského kraje na neinvestiční činnost 260 tis. Kč, dotaci z MŠMT 670 tis. Kč a dotaci z projektu Věda ve městě 240 tis. Kč. Dále jí byla proplacena dotace za zahraniční projekt MSB a Rapide 1025 tis. Kč a za projekt B4I 580 tis. Kč. Jihočeské agentuře byla v roce 2011 poskytnuta provozní dotace ve výši 3 237 tis. Kč. Tato dotace obsahovala příspěvek od Jihočeského kraje na neinvestiční činnost 2 000 tis. Kč a zbývající část pak tvořily přijaté nebo očekávané dotace na projekt B4I, MSB, RAPIDE a Prosperita.

V roce 2012 obdržela provozní dotace v celkové částce 7 176 tis. Kč, které obsahovaly prostředky na činnosti ve veřejném zájmu od Jihočeského kraje ve výši 2 000 tis. Kč a zbývající část na realizované projekty. Dále obdržela provozní dotace ve výši 6 460 tis. Kč, které se

⁴⁵ Zpracováno dle: Ke stažení. JAIP [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

skládají z příspěvku od Jihočeského kraje na neinvestiční činnost 2 000 tis. Kč a z přijatých nebo očekávaných dotací na realizované projekty. JAIP v roce 2014 obdržela provozní dotaci v celkové výši 8 064 tis. Kč. Tato částka se dělí na příspěvek Jihočeského kraje na neinvestiční činnost 2 000 tis. Kč a přijaté nebo očekávané dotace na realizované projekty. V roce 2015 se dotace snížily stejně jako náklady a výnosy. Agentura obdržela provozní dotace pouze v celkové částce 4 921 tis. Kč. Zejména se snížila přispívaná částka na realizované projekty.

Graf 2: Výnosy v tis. Kč a podíl spolufinancování v %

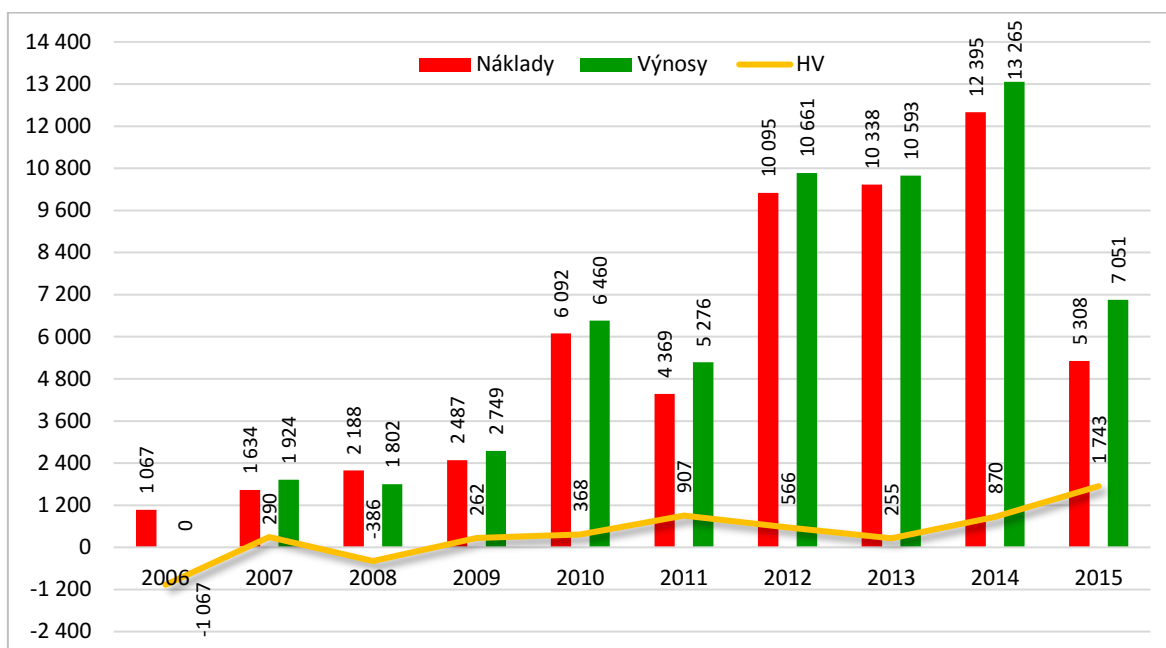
Zdroj: vlastní zpracování⁴⁶

Jihočeská agentura pro inovační podnikání za celou dobu své činnosti generuje zisk pouze v rámci hlavní činnosti, žádnou doplňkovou činnost nevykonává. Druhý rok po založení měla JAIP zisk po zdanění ve výši 744 tis. Kč, a to převážně za poskytnuté poradenské služby. Výsledek hospodaření společnosti v roce 2007 byl ziskový, ale oproti minulému roku nižší a to pouze 290 tis. Kč. Naopak v roce 2008 vyšel výsledek hospodaření ztrátový a to 386 tis. Kč. V následujícím roce již JAIP hospodařil se ziskem 262 tis. Kč. Po zaúčtování ztráty z minulého období činil stav Fondu ke konci účetního období 672 tis. Kč. Výsledek hospodaření Jihočeské agentury pro rok 2010 byl zisk 354 tis. Kč a v roce následujícím 790 tis. Kč. Stav Fondu po zaúčtování zisku z minulých období byl 1 288 tis. Kč. V roce 2011 vykazovala agentura zisk ve výši 471 tis. Kč. Následující rok hospodařila JAIP se ziskem 200 tis. Kč. Zisk z minulého období byl opět zaúčtován ve prospěch Fondu a celkový zůstatek činil 2 548 tis. Kč. V roce

⁴⁶ Zpracováno dle: Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

2014 byl hospodářský výsledek zisk ve výši 751 tis. Kč. V roce 2015 hospodařil JAIP se ziskem 1 352 tis. Kč a stav Fondu ke konci roku 2015 činil 3 499 tis. Kč.

Graf 3: Přehled hospodaření v tis. Kč

Zdroj: vlastní zpracování⁴⁷

V tabulce jsou uvedeny náklady agentury od jejího vzniku až do roku 2015. Největší položku tvoří náklady na služby a osobní náklady. Třetími nejvyššími náklady jsou spotřebované nákupy. Z důvodu přehlednosti jsou do vedlejších nákladů zahrnuty, odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv, opravné položky, poskytnuté příspěvky a daň z příjmů. Do ostatních nákladů patří zejména úroky, kurzové ztráty, manka, škody a jiné ostatní náklady.

⁴⁷ Zpracováno dle: Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

Tabulka 5: Náklady JAIP v tis. Kč

Rok	Spotřebované nákupy	Služby	Osobní náklady	Vedlejší náklady	Ostatní
2005	4	455	154	1	0
2006	105	506	453	3	0
2007	6	1067	546	15	0
2008	65	1042	1056	12	13
2009	248	914	1281	41	3
2010	562	2836	2613	74	7
2011	353	1716	2092	48	160
2012	1478	3976	3870	94	677
2013	1063	5003	3204	117	951
2014	2048	4878	4289	208	972
2015	484	1250	2229	642	703
Celkem	6 416	23 643	21 787	884	1 255

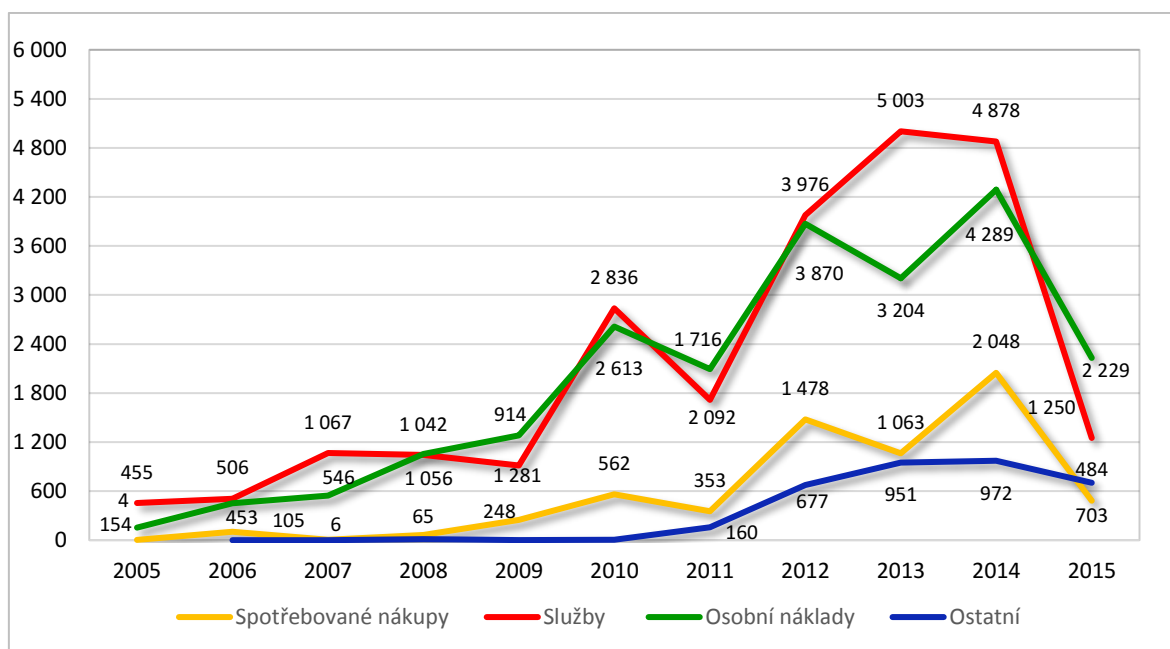
Zdroj: vlastní zpracování⁴⁸

Od založení agentury se postupem času náklady zvyšovaly, a to z důvodu prohlubování aktivit a realizace více projektů. Spotřebované nákupy v roce 2006 byly 105 tis. Kč. Oproti předcházejícímu a následujícímu roku byla částka neúměrně vysoká z důvodu nákupů souvisejících s vlastním založením agentury. V dalších letech náklady dále rostly. Nejvyšší zvýšení nastalo v roce 2012 při plné obsazenosti nabízených prostor k pronájmu JVTP a s počátkem realizací projektů se spoluúčastí JAIP. V posledním sledovaném období v roce 2015 nákupy klesly na 484 tis. Kč. Náklady na služby měly stejnou vývojovou tendenci jako spotřebované nákupy. Největší nárůst můžeme sledovat v roce 2010, tento rozdíl je dán zejména засídlením nových firem v inkubátoru.

Druhou nejvyšší nákladovou položkou jsou osobní náklady, které představují mzdy, sociální a zdravotní pojištění placené jak zaměstnavatelem, tak zaměstnancem. Do osobních nákladů jsou zahrnuty náklady na mzdy, SZ, SP a ostatní sociální náklady za stálé zaměstnance, ale i odměny externím pracovníkům. Od roku 2005 osobní náklady rostly. V současnosti jsou stálými zaměstnanci ředitelka společnosti, zástupkyně ředitelky, finanční a projektová manažerka.

⁴⁸ Zpracováno dle: Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

Graf 4: Vývoj nákladů v tis. Kč

Zdroj: vlastní zpracování⁴⁹

⁴⁹ Zpracováno dle: Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

4 ANALÝZA VLIVU JAIP NA REGION

Poslední část této diplomové práce se zabývá analýzou efektivnosti Jihočeské agentury pro inovační podnikání o.p.s. a jejímu vlivu na region. Součástí této kapitoly jsou i možné návrhy s doporučením.

4.1 Vliv JAIP na region

Pro zjištění vlivu JAIP na region bylo pro potřeby této práce vybráno šest ukazatelů ze čtyřech odborných článků, které se zabývají regionálním rozvojem nebo vlivem vybrané infrastruktury na region. Názvy těchto článků jsou: „Integrované indikátory a modelové regiony pro hodnocení regionálních disparit v České republice“⁵⁰, „Rivalry between the czechoslovak social democracy and the agricultural party over state contracts in the last period of the great economic crisis“⁵¹, „Vybrané indikátory regionální konkurenceschopnosti a jejich vývoj“⁵², „Possibilities of regional disparities measurement – A new viewpoint“⁵³. Prvním ukazatelem je vývoj HDP. V tabulce je uveden vývoj HDP v Jihočeském kraji a podíl, který na tomto celku tvoří JAIP.

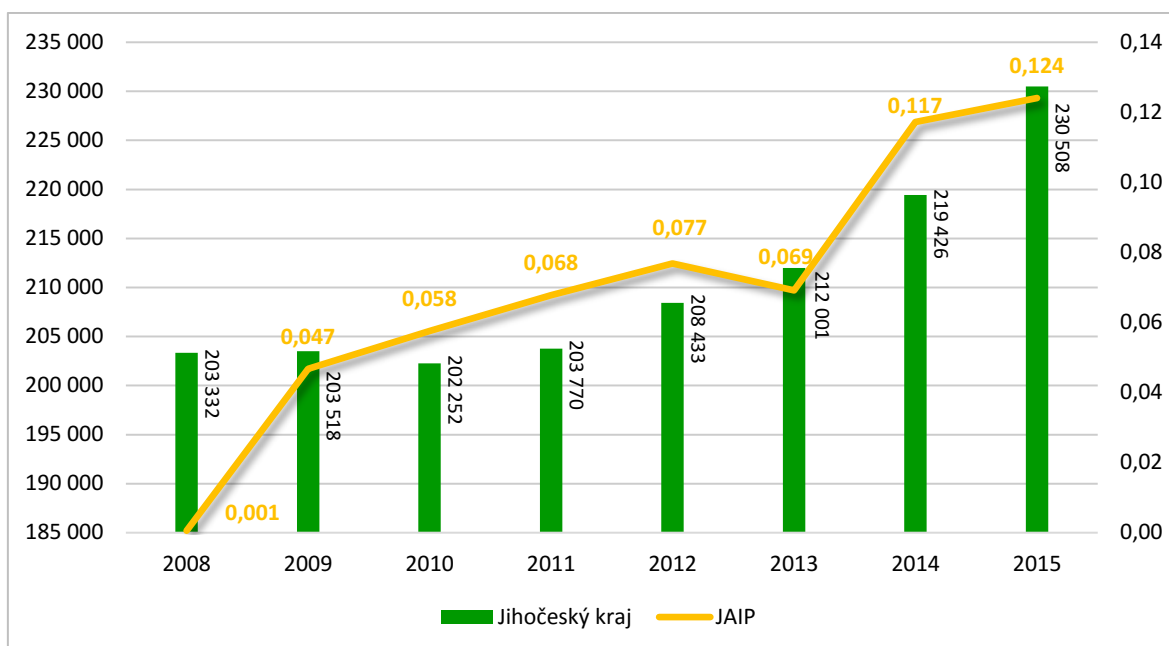
⁵⁰ Integrované indikátory a modelové regiony pro hodnocení regionálních disparit v České republice. *Sborník 2010*. [online]. 2017 [cit. 2017-12-22]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/do/econ/soubory/katedry/kres/4884317/Sbornik2010.pdf#page=17>

⁵¹ Rivalry between the czechoslovak social democracy and the agricultural party over state contracts in the last period of the great economic crisis. *Periodica Academica* [online]. 2017 [cit. 2017-12-22]. Dostupné z: http://www.vske.cz/data/ke_stazeni/periodica-academica/Periodica_Academica_2011-01.pdf#page=91

⁵² Vybrané indikátory regionální konkurenceschopnosti a jejich vývoj. *Centrum výzkumu konkurenční schopnosti české ekonomiky* [online]. 2017 [cit. 2017-04-12]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/do/econ/soubory/oddeleni/centrum/papers/wp2006-21.pdf>

⁵³ Possibilities of regional disparities measurement – A new viewpoint, *Munich Personal RePEc Archive*. [online]. 2017 [cit. 2017-04-12]. Dostupné z: <https://core.ac.uk/download/pdf/7299582.pdf>

Graf 5: HDP v Jihočeském kraji v mil. Kč a podíl JAIP na HDP v %

Zdroj: vlastní zpracování^{54 55}

HDP v Jihočeském kraji od roku 2006 rostlo. Menší pokles nastal v roce 2010 vlivem předchozí hospodářské krize. Od roku 2011 se opět HDP zvyšovalo a v roce 2015 dosáhlo maximální výše téměř 230 508 mil. Kč. Toto zvyšující se tempo růstu mohlo nastat i na základě maximální obsazenosti JVTP a podnikatelského inkubátoru. Maximálním obsazením dostupné kapacity pomohla agentura začínajícím podnikům poskytovat více statků a služeb a tím zvýšit produktivitu v kraji. Dále realizováním jednotlivých projektů a s tím související spotřebou materiálních i nemateriálních prostředků JAIP zvýšila poptávku po výrobcích a službách v regionu. Toto zvýšení poptávky a následně vytvořeného produktu mělo za následek zvyšování HDP v Jihočeském kraji.

Od roku 2008 podíl agentury a zasídlených společností na vyprodukovaném HDP roste. Tento rok podíl nedosahuje ani dvou desetín procent. O rok později se již tento podíl zvýšil na 0,05 % zasídlením dalších firem a následně vytvořeného produktu. Do roku 2013 se tento trend neměnil a HDP vyprodukované JAIP rostlo. V roce 2013 se podíl snížil, což bylo zapříčiněno snížením produkce dvou největších firem zasídlených v JVTP, a to Czech Beverage Industry Company a.s., ECO trend Research centre, s.r.o.. Od tohoto roku opět HDP JAIP roste. V roce 2015 dosáhl podíl maxima 0,124 %. Procentuální podíl HDP vyprodukovaný JAIP je sice pro

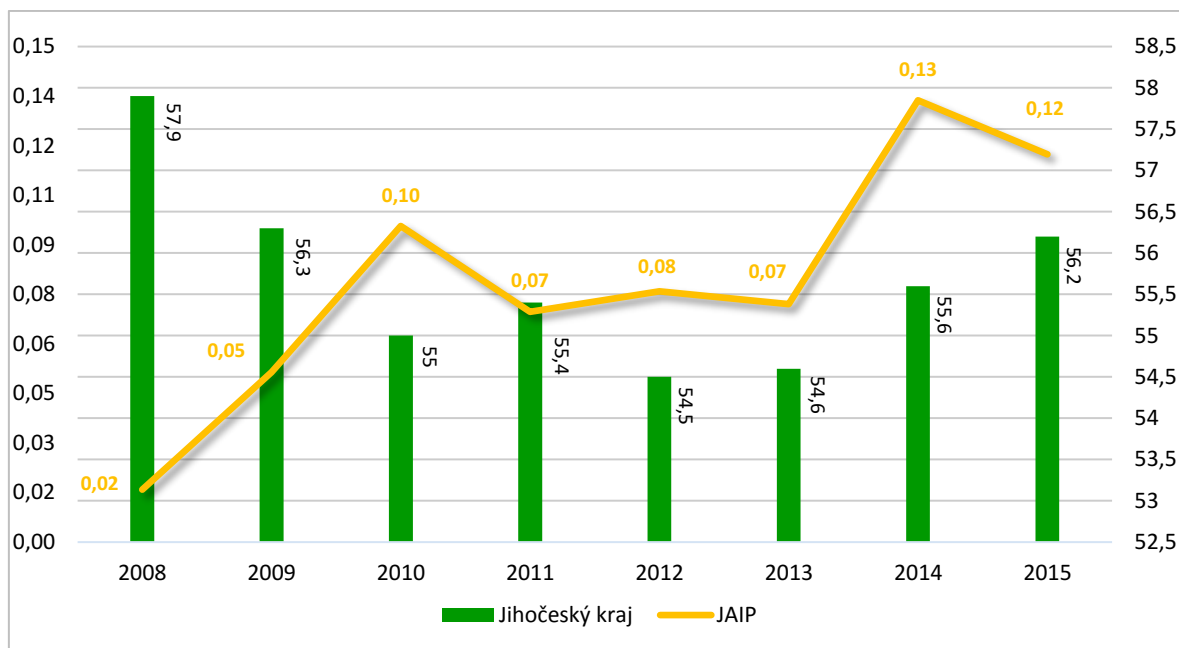
⁵⁴ Zpracováno dle: Hrubý domácí produkt v krajích ČR. *Český statistický úřad* [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&pvo=NUC05-S1az4&pvokc=&sp=A&skupId=706&katalog=30832&z=T>

⁵⁵ Veřejný rejstřík subjektů. Justice [online]. 2017 [cit. 2017-04-23]. Dostupné z: [https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-\\$firma?p%3A%3Asubmit=x&.%2Frejstrik%24firma=&nazev=&ico=&obec=&ulice=&forma=&oddil=&vložka=&soud=&polozek=50&typHledani=STARTS_WITH&jenPlatne=PLATNE](https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-$firma?p%3A%3Asubmit=x&.%2Frejstrik%24firma=&nazev=&ico=&obec=&ulice=&forma=&oddil=&vložka=&soud=&polozek=50&typHledani=STARTS_WITH&jenPlatne=PLATNE)

region pozitivní, ale již ne tak významný. Z hlediska toho, že tento produkt vytvořila agentura a 14 zasídlených firem, nelze pro ni samotnou tento výsledek považovat za nedostačující. Nejvýznamnější podíl na vyprodukovaném HDP mají výše zmiňované dvě společnosti a Forestina, s.r.o., která se v předcházejícím roce zaslídila.

Druhým ukazatelem je míra zaměstnanosti v regionu. V grafu je uvedena míra zaměstnanosti v Jihočeském kraji a podíl, který tvoří JAIP a zasídlené firmy.

Graf 6: Míra zaměstnanosti v Jihočeském kraji a podíl zaměstnanosti JAIP v %

Zdroj: vlastní zpracování^{56 57}

V roce 2008 dosahovala zaměstnanost za sledované období v Jihočeském kraji nejvyšší hodnoty 57,9 %, ale následně začala klesat. Příčinou byla nastupující hospodářská krize. V roce 2011 se krátkodobě zvýšila, ale v následujícím roce dosáhla nejnižší hodnoty 54,5 %. I přes snahu a aktivity, které agentura vykonávala, významné zlepšení nastalo až v roce 2014. V roce 2015 dosáhla 56,2 %

Od roku 2008 počet zaměstnanců JAIP a zasídlených společností rostl až do roku 2010. V roce 2010 tvořil podíl zaměstnanosti 0,1 %. V následujícím roce zaměstnanost JAIP klesla a do roku 2013 se pohybovala přibližně na úrovni 0,07 %. Naopak v následujícím roce vzrostla na maximum a dosahovala 0,13 %. Tato hodnota představovala 402 zaměstnaných osob.

⁵⁶ Zpracováno dle: Zaměstnanost v regionech soudržnosti a krajích. Český statistický úřad [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&pvo=ZAM06&pvokc=&sp=A&katalog=30853&z=T>

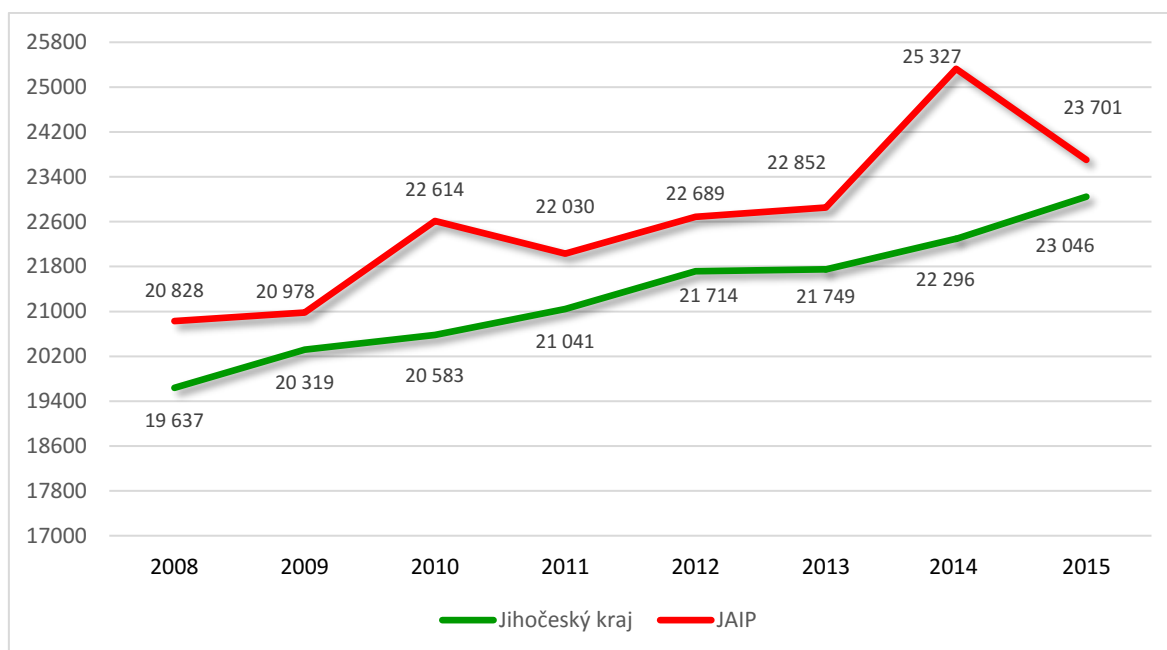
⁵⁷ Zpracováno dle: Veřejný rejstřík subjektů. Justice [online]. 2017 [cit. 2017-04-23]. Dostupné z: [https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-\\$firma?p%3A%3zAsubmit=x&%2Frejstrik-%24firma=&nazev=&ico=&obec=&ulice=&forma= &oddil=&vložka=&soud=&polozek=50&typ - Hledani=STARTS_WITH&jenPlatne=PLATNE](https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-$firma?p%3A%3zAsubmit=x&%2Frejstrik-%24firma=&nazev=&ico=&obec=&ulice=&forma= &oddil=&vložka=&soud=&polozek=50&typ - Hledani=STARTS_WITH&jenPlatne=PLATNE)

Jedním z důvodů byla zvyšující se produkce a zasedlení třetí velké společnosti. V roce 2015 se opět zaměstnanost JAIP snížila o 0,01 %. Jak je z grafu zřejmé podíl, který tvoří JAIP na celkové zaměstnanosti je nízký, ale pokud se bude agentura snažit tuto hodnotu zvyšovat anebo udržovat, mohla by mít alespoň významný lokální vliv.

Dalším vybraným ukazatelem je porovnání průměrné hrubé měsíční mzdy v Jihočeském kraji a JAIP.

Graf 7: Průměrné hrubé měsíční mzdy v Jihočeském kraji a JAIP v Kč

Zdroj: vlastní zpracování^{58 59}

Z výše uvedeného grafu je zřejmé, že průměrná hrubá měsíční mzda v Jihočeském kraji od roku 2008 rovnoměrně stoupá. Od začátku sledovaného období se zvýšila téměř o 4 000 Kč. Tento trend byl zapříčiněn nejen zvyšováním cenové hladiny a s tím souvisejícím růstem nominálních mezd, ale také činností agentury. Na základě aktivit JAIP podniky mohly více vyrábět nebo poskytovat více služeb a tím zvyšovat produkt. Pokud podniky byly schopny prodávat více zboží a služeb, zvýšily se jim zisky a obraty, a to jim umožnilo navyšovat svým zaměstnancům mzdy.

Od roku 2008 je průměrná hrubá mzda JAIP rostoucí. Tuto průměrnou hrubou mzdu tvoří mzdy JAIP i zasedlených společností. V roce 2010 se zvýšila zejména z důvodu plného

⁵⁸ Zpracováno dle: počet zaměstnanců a průměrné hrubé měsíční mzdy. Český statistický úřad [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jspx?_afPfm=VYSTUP&_afPfm=VYSTUP-objekt-parametry&pvo=MZD01-A&pvokc=&sp=A&skupId=855&katalog=30852&z=T

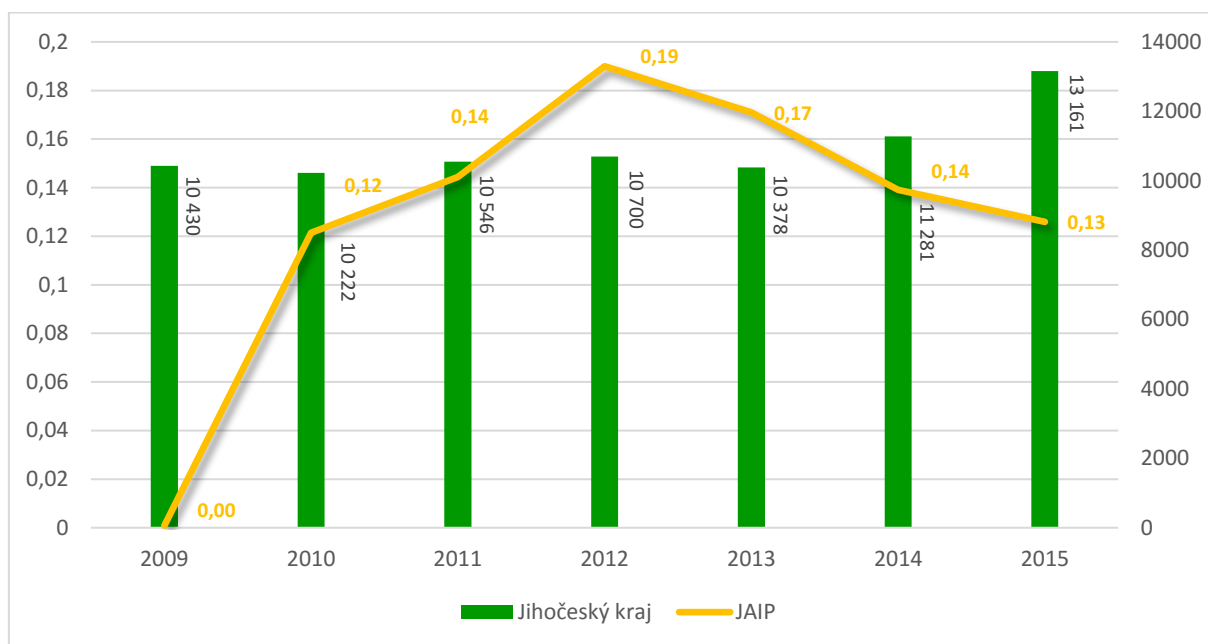
⁵⁹ Zpracováno dle: Veřejný rejstřík subjektů. Justice [online]. 2017 [cit. 2017-04-23]. Dostupné z: https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-firma?p%3A%3Asubmit=x&.%2Frejstrik-%24firma=&nazev=&ico=&obec=&ulice=&forma=&oddil=&vlozka=&soud=&polozek=50&typHledani=STARTS_WITH&jenPlatne=PLATNE

obsazení JVTP a menší pokles byl zaznamenán v roce 2011. V roce 2014 se průměrná hrubá měsíční mzda zvýšila a dosáhla maxima a to 25 327 Kč. Opět to bylo zapříčiněno zejména zasedlením a rozvojem tří největších firem.

Při srovnání křivek znázorněných v grafu je zřetelné, že JAIP a zasedlené společnosti mají za celé sledované období vyšší průměrnou mzdu než v Jihočeském kraji. V případě tohoto ukazatele je již vliv agentury výraznější. Lze konstatovat, že zaměstnanci JAIP a zasedlených společností mají vyšší průměrné mzdy, mohou tvořit vyšší koupěschopnou poptávku, která má nejen pozitivní vliv na region, ale i na HDP, zaměstnanost a tím i možný vyšší blahobyt obyvatel.

Čtvrtým ukazatelem je graf příjmů veřejných rozpočtů. V grafu jsou uvedeny celkové příjmy veřejných rozpočtů Jihočeského kraje od roku 2008 a podíl, který na tomto příjmu tvoří JAIP.

Graf 8: Příjmy veřejných rozpočtů z Jihočeského kraje v mil. Kč a podíl JAIP na těchto příjmech v %

Zdroj: vlastní zpracování^{60 61}

Příjmy veřejných rozpočtů, které plynuly z Jihočeského kraje se postupně zvyšovaly. Celkové příjmy zahrnují daňové, nedaňové, kapitálové a přijaté transfery. Největší růst byl

⁶⁰ Zpracováno dle: Příjmy veřejných rozpočtů. Český statistický úřad [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt parametry&pvo=FIN02&pvoc=&sp=A&katalog=30830&z=T>

⁶¹ Zpracováno dle: Veřejný rejstřík subjektů. Justice [online]. 2017 [cit. 2017-04-23]. Dostupné z: https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-%24firma?p%3A%3Asubmit=x&.%24Frejstrik-%24firma=&nazev=&ico=&obec=&ulice=&forma= &oddil=&vlozka=&soud=&polozek= 50&typHledani =STARTS_WITH &jenPlatne=PLATNE

zaznamenán od roku 2014 a činil téměř 2 000 tis. Kč. Důvodem tohoto zvyšování mohla být realizace projektů a maximální obsazenost JVTP a podnikatelského inkubátoru.

Podíl příjmů veřejných rozpočtů, které plynuly z JAIP a zasídlených společností, se významně zvyšoval až od roku 2009. Od roku 2010 již tento podíl tvoří 0,12 %, což je dáno zejména plnou obsazeností JVTP a podnikatelského inkubátoru. Největší příjmy nastaly v roce 2012, kdy podíl dosáhl 0,19 % celkových příjmů. Od tohoto roku podíl, kterým přispívala agentura a zasídlené společnosti do veřejných rozpočtů, klesal a snížil se až na 0,13 %. Snižující se podíl příjmů je zapříčiněn zejména počátečními náklady, které jsou spojeny se založením společnosti. Větší část těchto společností vykazuje na počátku podnikání vyšší náklady než výnosy, čímž je jejich hospodářský výsledek ztrátový a neplatí daně z příjmů, které tvoří nejvyšší část jejich odvodů. Tento ukazatel znázorňuje současný negativní vliv JAIP a zasídlených společností z důvodů snižujících se odvodů daně z příjmů PO. Ale pokud budou v dalších letech tyto společnosti prosperovat, mohlo by to naopak přinést pozitivní vliv výběrem vyšších daní nejen z příjmů PO, ale potenciálně i z daní FO a DPH.

Dalším ukazatelem je druh hlavní činnosti zasídlených firem. Aby bylo naplněno cílů, které si agentura určila, měl by být podnikatelský inkubátor a vědeckotechnický park obsazen podniky, které jsou zaměřeny na vývoj inovací, vědu a výzkum či high-tech technologie.

Tabulka 6: Zasiídlené organizace a jejich činnost

Společnosti	Založeno za účelem vědy, výzkumu a inovací	Počet patentů
SurfaceTreat, a.s.	ne	1
Forestina, s.r.o.	ano	6
Alidea s.r.o.	ne	x
Ekoport o.s.	ano	x
Česká bioplynová asociace	ano	x
STRONGWEST a.s.	ne	x
CZ.NIC, a.s.	ne	x
I2L Research	ano	x
Fakulta rybářství a ochrany vod JU v ČB	ano	x
JVTP	ano	x
GEN-TREND, s.r.o.	ano	x
MycLab, s.r.o.	ne	x
Agra Group, a.s.,	ano	29
ECO trend Research centre, s.r.o.	ano	x

Zdroj: vlastní zpracování^{62 63}

Na základě zjištěných informací má pouze 9 zasiídlených a virtuálně zasiídlených firem jako hlavní činnost výzkum, vývoj a inovace. Zbylé společnosti jsou založeny za účelem obchodu a prodeje zboží a služeb. Pokud chce JAIP maximálně naplnit své poslání, měla by poskytovat zvýhodněné služby pouze společností s inovačním potenciálem. Jednou z výhod blízkosti takto zasiídlených firem je jejich možná spolupráce, rozdělení nákladů mezi jednotlivé subjekty a tím možnost podpořit více projektů.

Šestým ukazatelem jsou přihlášené patenty na patentovém úřadě. Dle zjištěných údajů z veřejné databáze Úřadu pro průmyslové vlastnictví pouze tři společnosti za dobu zasiídlení v Jihočeském vědeckotechnickém parku registrovaly své nápady na patentovém úřadě. Nejvýznamnějším tvůrcem patentů je společnost Agra Group, a.s. následně přejmenovaná na Czech Beverage Industry Company a.s.. Tato společnost za celou dobu podnikání přihlásila 29 patentů zejména v oboru výroby hnojiv a přípravků pro ochranu rostlin proti mrazům a škůdcům. Pouze 8 těchto patentů bylo zaregistrováno v rámci Jihočeského kraje. Další společností, která přihlásila patenty je společnost Forestina, s.r.o.. Tato společnost za své působení přihlásila 6 patentů opět z oboru rostlinné výroby, zejména substráty pro kaktusy,

⁶² Zpracováno dle: Veřejný rejstřík a sbírka listin. *Ministerstvo spravedlnosti*. [online]. 2017 [cit. 2017-03-29]. Dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik>

⁶³ Zpracováno dle: Rešeršní databáze patentů a užitných vzorů. *Úřad průmyslového vlastnictví*. [online]. 2017 [cit. 2017-03-29]. Dostupné z: <https://isdv.upv.cz/webapp/pts.frm>

rajčata a papriky. Třetí společností je SurfaceTreat, a.s., která si nechala patentovat způsob nízkotlaké plazmové úpravy povrchu práškových materiálů a zařízení pro provádění tohoto způsobu.

Od roku 2005 je celkový počet registrovaných patentů v Jihočeském kraji 36 a z toho 15 je přihlášeno zasídlenými společnostmi v JVTP. Toto číslo lze považovat za dostatečné a v tomto ukazateli lze spatřovat největší pozitivní vliv na region díky rozvoji výzkumu a vývoje.

4.2 Analýza efektivity JAIP

Efektivnost lze definovat jako použití ekonomických, resp. vzácných zdrojů, které přinášejí maximální úroveň dosažitelného uspokojení při daných vstupech. Pro zjištění efektivity a hospodárnosti je nutné analyzovat náklady a užitky neboli přínosy, které jsou oceněny v peněžních jednotkách (Tetřevová, 2008). Efektivnost je obecně vyjádřena jednoduchým vztahem: $E = B / C$, kde E je výsledná efektivnost, B jsou vstupy neboli přínosy a C výstupy neboli náklady (Ochrana, 2011).

4.2.1 Zasídlené a virtuálně zasídlené společnosti

Od roku 2008 působí JAIP jako správce I. etapy JVTP a od roku 2009 jsou v podnikatelském inkubátoru zasídleny dva podnikatelské subjekty. V následujícím roce došlo k zasídlení dvou nových klientů v režimu podnikatelského inkubátoru a tři firmy si zde zřídily své sídlo, provozovnu a zasilací adresu. Níže uvedená tabulka poskytuje přehled o vývoji obsazenosti pronajimatelné plochy.

Tabulka 7: Obsazenost JVTP a Podnikatelského inkubátoru

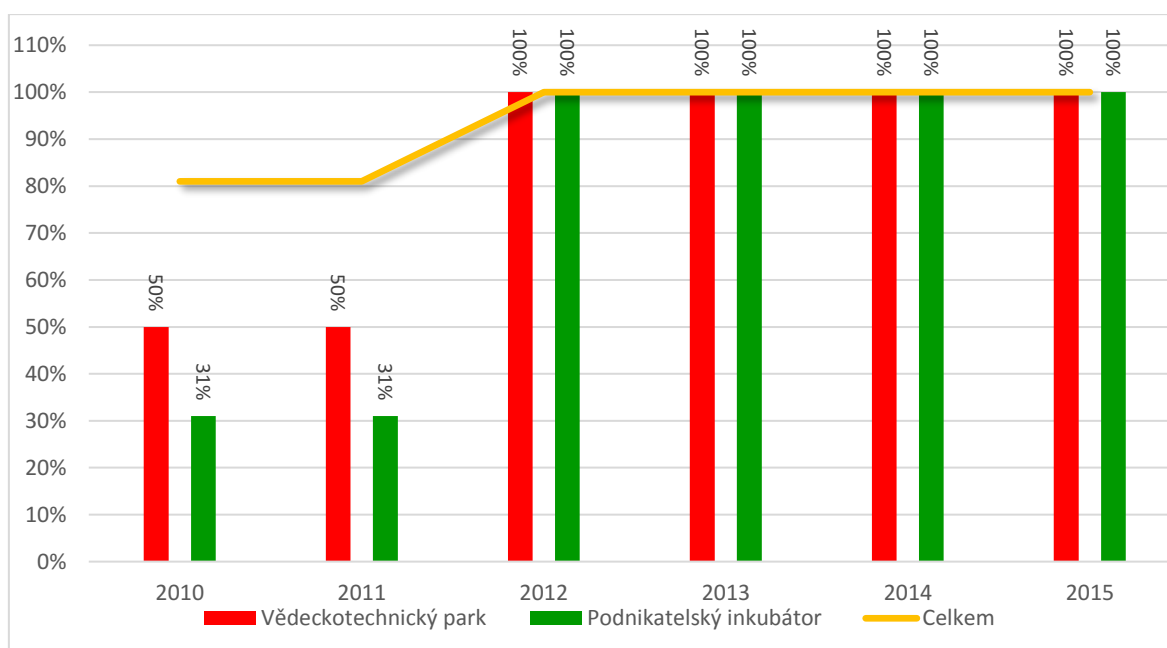
	Vědeckotechnický park	Podnikatelský inkubátor	Celkem
Celková plocha	651 m ²	321 m ²	972 m ²
Obsazenost			
2010	50 %	31 %	81 %
2011	50 %	31 %	81 %
2012	100 %	100 %	100 %
2013	100 %	100 %	100 %
2014	100 %	100 %	100 %
2015	100 %	100 %	100 %

Zdroj: vlastní zpracování⁶⁴

⁶⁴ Zpracováno dle: Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

Ke konci roku 2010 bylo obsazeno 81 % pronajímatelné plochy JVTP, neobsazeno zůstalo 118 m². Od roku 2012 je JVTP plně obsazena. V tomto roce došlo k zasídlení například i Fakulty rybářství a ochrany vod a Ústavu akvakultury. Část JVTP, kterou provozuje Jihočeská agentura pro inovační podnikání má celkovou rozlohu 651 m² a podnikatelský inkubátor 321 m². Celková nabízená plocha k pronájmu pro zasídlené společnosti je 972 m². Z celkové plochy k pronájmu tvoří 280 m² laboratoře a zbývající část kancelářské prostory. Od roku 2012 je jak podnikatelský inkubátor, tak Vědeckotechnický park plně obsazen.

Graf 9: Obsazenost JVTP

Zdroj: vlastní zpracování⁶⁵

Celkový počet zasídlených firem od roku 2008 byl 14. Nejvíce společností bylo zasídleno v rámci JVTP na delší období než 3 roky. Více jak polovina využila možnosti nejdříve zasídlení v podnikatelském inkubátoru a později přesídlení na základě vědecké činnosti do Jihočeského vědeckotechnického parku. Možnost virtuálního zasídlení do roku 2015 využilo 7 společností. Tato služba podporuje zejména menší podnikatele a živnostníky, kteří díky snížení nákladů za pronájem kanceláře mohou své prostředky investovat do inovací, propagace či zaměstnání kvalifikovaných pracovních sil. S virtuálním zasídlením souvisí i možnost využití záložní adresy. Pro začínající podniky a živnostníky je tato služba velmi prospěšná, protože snižuje administrativní a provozní náklady společností.

Možnost zasídlení podniků v podnikatelském inkubátoru nebo v JVTP přináší nejvyšší přínos ze všech činností agentury, ale pouze v případě, že tento zvýhodněný pronájem bude

⁶⁵ Zpracováno dle: Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

poskytován podnikům s inovačním potenciálem. V tomto případě by poskytování těchto služeb JAIP mohlo být označeno za efektivní a mohlo by mít pozitivní vliv na region. Při dodržení těchto podmínek by případné společenské přínosy, zejména z rozvoje nových technologií, převážily náklady, které z velké části nese společnost poskytováním dotací.

V tabulce jsou uvedeny počty zasídlených a virtuálně zasídlených společností v podnikatelském inkubátoru a v JVTP a délka jejich zasídlení.

Tabulka 8: Počet a doba zasídlených firem

Rok	Počet zasídlených firem	Počet virtuálně zasídlených firem	Délka zasídlení	Počet firem
2008	1	0	do 1 roku	3
2009	2	0		
2010	7	0	do 3 let	4
2011	8	0		
2012	6	5	nad 3 roky	7
2013	6	6		
2014	9	8	Celkem	14
2015	6	7		

Zdroje: vlastní zpracování⁶⁶

4.2.2 Poradenství a vzdělávací akce

JAIP poskytuje poradenství převážně zasídleným a virtuálně zasídleným firmám, ale i soukromým subjektům. Dále pořádá semináře a školení pro veřejnost. Přesný počet poskytnutého poradenství nelze určit, zejména z důvodu poskytování těchto služeb v rámci zasídlených společností. V roce 2015 agentura uspořádala 54 seminářů a akcí. Průměrný počet účastníků na seminář nebo školení bylo 12 osob, toto číslo je nízké a JAIP by se měla snažit ho v následujících letech zvýšit. Celkový počet účastníků činil 648 osob. Propagace těchto akcí probíhá zejména na internetových stránkách JAIP, JVTP, portálu Gate2Biotech a oficiálních stránkách Jihočeského kraje. Dále probíhá spolupráce s univerzitou v Českých Budějovicích. Mnoho účastníků seminářů bývá právě z řad studentů univerzity.

Akce v posuzovaných letech byly zaměřeny zejména na témata podnikatelských záměrů souvisejících s vědou a výzkumem. Na těchto seminářích přednášeli odborníci z praxe, kteří měli dlouholeté zkušenosti a nabízeli možnost spolupráce a investiční nabídky zejména z oboru biotechnologie. JAIP aktivně podporuje firmy v oblasti biotechnologií i provozováním portálu Gate2Biotech. Na tomto portálu bylo za rok 2015 zveřejněno 112 nabídek a poptávek po

⁶⁶ Zpracováno dle: Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>

pracovních pozicích se zaměřením na biotechnologie. Dále bylo uveřejněno 36 nabídek a poptávek pro mezinárodní spolupráci a publikováno 39 odborných článků.

Pro zvýšení efektivnosti a zvýšení přínosů z této činnosti je zapotřebí přilákání dalších účastníků seminářů a také větší různorodost nabízených témat. I tato jednostrannost může být příčinou nízké účasti.

4.3 Shrnutí

JAIP vznikla jako nezisková organizace, která má za cíl podporu, rozvoj a růst firem zejména v oblasti biotechnologie. Dalším cílem je přenos výsledků vědeckého výzkumu do praxe, tvorba sítí mezi veřejnými a soukromými institucemi působícími na poli inovací, přilákání investorů do jižních Čech a zvýšení atraktivnosti akademického a univerzitního kampusu v Českých Budějovicích. Od začátku své činnosti realizuje nebo se podílí na realizaci projektů, které mají za cíl rozvoj regionu, vědy a výzkumu a vývoj inovací. Od založení agentura hospodáří téměř každý rok se ziskem. Výnosy získává zejména z pronájmu prostor poskytovaných v rámci podnikatelského inkubátoru, vědeckotechnického parku a z poradenství. Celkem bylo v JVTP a podnikatelském inkubátoru zasídleno 14 podnikatelských subjektů. Některé z nich využily služby inkubátoru a následně došlo k jejich přesídlení do vědeckotechnického parku. Pokud by agentura neměla jiný příjem, ziskovosti by nedosáhla, chyběl by jí dostatek prostředků na vlastní provoz agentury. Každý rok byl agentuře přidělen příspěvek z Jihočeského kraje na neinvestiční činnost a dále účelové dotace určené na projekty, které JAIP realizovala. Podíl samofinancování dosahoval průměrně 35 %.

Dále JAIP poskytuje poradenství převážně zasídleným a virtuálně zasídleným firmám, ale i soukromým subjektům. Pořádá semináře a školení pro veřejnost. Průměrný počet účastníků na semináři nebo školení bylo 12 osob. Akce v posuzovaných letech byly zaměřeny zejména na témata podnikatelských záměrů souvisejících s vědou a výzkumem. JAIP aktivně podporuje firmy v oblasti biotechnologií i provozováním portálu Gate2Biotech.

Pro zjištění vlivu JAIP na region bylo pro potřeby této práce vybráno šest ukazatelů. Prvním ukazatelem je vývoj HDP v Jihočeském kraji a podíl na HDP vyprodukovaný JAIP a zasídlenými společnostmi. Od roku 2008 podíl agentury a zasídlených společností na vyprodukovaném HDP sice roste, což je pro region pozitivní, ale procentuální podíl je velmi nízký a v této interpretaci již ne tak významný. Z hlediska toho, že tento produkt vytvořila agentura a 14 zasídlených firem, nelze pro ni samotnou tento výsledek považovat za nedostačující.

Druhým ukazatelem je míra zaměstnanosti v Jihočeském kraji a podíl, který tvoří JAIP a zasídlené firmy. V roce 2014 dosahovala zaměstnanost maxima 0,13 %. Tato hodnota představovala 402 zaměstnaných osob. Podíl, který tvoří JAIP na celkové zaměstnanosti, je nízký, ale pokud se bude agentura snažit tuto hodnotu zvyšovat anebo udržovat, mohla by mít alespoň významný lokální vliv.

Další vybraný ukazatel porovnává průměrné hrubé měsíční mzdy v Jihočeském kraji a JAIP. Při srovnání křivek znázorněných v grafu je zřetelné, že JAIP a zasídlené společnosti

mají za celé sledované období vyšší průměrnou mzdu než v Jihočeském kraji. V případě tohoto ukazatele je již vliv agentury výraznější. Lze konstatovat, že zaměstnanci JAIP a zasídlených společností mají vyšší průměrné mzdy, mohou tvořit vyšší koupěschopnou poptávku, která má nejen pozitivní vliv na region, ale i na HDP, zaměstnanost a tím i možný vyšší blahobyt obyvatel.

Čtvrtým ukazatelem je graf příjmů veřejných rozpočtů plynoucí do Jihočeského kraje a podíl, který na tomto příjmu tvoří JAIP. Snižující se podíl příjmů od roku 2012 je zapříčiněn zejména počátečními náklady, které jsou spojeny se založením společností. Tento ukazatel znázorňuje současný negativní vliv JAIP a zasídlených společností z důvodů snižujících se odvodů daně z příjmů PO. Ale pokud budou v dalších letech tyto společnosti prosperovat, mohlo by to naopak přinést pozitivní vliv výběrem vyšších daní.

Dalším ukazatelem je druh hlavní činnosti zasídlených firem. Na základě zjištěných informací má pouze 9 zasídlených a virtuálně zasídlených firem jako hlavní činnost výzkum, vývoj a inovace.

Šestáým ukazatelem jsou přihlášené patenty na patentovém úřadě. Dle zjištěných údajů z veřejné databáze Úřadu pro průmyslové vlastnictví pouze tři společnosti za dobu zasídlení v Jihočeském vědeckotechnickém parku registrovaly své nápady na patentovém úřadě. Od roku 2005 je celkový počet registrovaných patentů v Jihočeském kraji 36 a z toho 15 je přihlášeno zasídlenými společnostmi v JVTP. Toto číslo lze považovat za dostatečné a v tomto ukazateli lze spatřovat pozitivní vliv na region díky rozvoji výzkumu a vývoje.

Cílem této analýzy je posouzení vlivu JAIP na region a současně zodpovězení následující otázky: „Bylo dosaženo cílů a poslání, pro které byla agentura založena?“. Zodpovězení otázky, zda agentura naplnila účel, pro který byla založena, není jednoduché. První cíl, což je podpora a rozvoj firem v oblasti biotechnologie, agentura splňuje zejména díky provozu portálu Gate2Biotech. Dalším cílem je přenos výsledků výzkumů do praxe. V rámci biotechnologie tento přenos může být považován za dostačující, avšak v jiných oborech splnění tohoto cíle nelze spatřovat. Dále se za jeden z nedostatečně naplněných cílů dá považovat vytvoření sítě veřejných a soukromých subjektů na poli inovací a s tím související i malá provázanost JAIP s univerzitou v Českých Budějovicích. Další cíl přilákání zahraničních investorů do regionu nebyl prozatím naplněn. Lze konstatovat, že se Jihočeská agentura snaží naplňovat své cíle. Nejlépe se jí daří v oblasti podpory podniků v rámci biotechnologie a následného přenosu výsledků vědeckého výzkumu do praxe. Do budoucna by se měla agentura zejména zaměřit na zvýšení spolupráce s akademickou sférou a o přilákání investorů do

regionu, kteří by investovali do vědy a výzkumu, což by mohlo mít pozitivní vliv na rozvoj a atraktivitu regionu a zvýšení zaměstnanosti nejen kreativních lidí.

4.4 Doporučení

JAIP by se měla zaměřit na zvýšení vlastních výnosů, a tím docílit snížení závislosti na dotacích. Agentura by mohla navýšit výnosy za poradenství, semináře a kurzy. Vzhledem k tomu, že vědeckotechnický park a podnikatelský inkubátor je od roku 2012 plně obsazen, jedinou možností vyšších výnosů je zvýšení cen pronájmů nebo služeb poskytovaných v rámci možnosti virtuálního zasídlení a zřízení doručovací adresy. Jako nezisková organizace by také mohla využít možnosti vykonávat doplňkovou podnikatelskou činnost, která by jí přinesla další dodatečný příjem.

Jestliže agentura nedokáže získat prostředky k pokrytí všech svých nákladů, měla by se snažit získat další investory. Pokud budou JAIP poskytovány prostředky od více investorů, nebude nést riziko ztráty klíčového zdroje, v tomto případě dotací, a i přesto bude nadále naplňovat cíle, pro které byla založena. Nejvýhodnějšími investory pro JAIP by byly velké podniky, které by pomáhaly menším firmám s jejich podnikáním a podporovaly je v jejich specifické činnosti. Přínosem pro investory by mohlo být zavádění inovačních procesů do výroby a s tím spojená konkurenční výhoda. Distorzní vliv, který s sebou mohou nést dotace, by se využíváním zdrojů ze soukromého sektoru zmenšil nebo zcela vymizel.

Pro zvýšení efektivnosti a zvýšení přínosů z poradenské činnosti je zapotřebí přilákání dalších účastníků seminářů a také větší různorodost nabízených témat. I tato jednostrannost může být příčinou nízké účasti. Dále by se měla snažit získat odborníky i z okolních států, zejména z Rakouska, které je geograficky nejbližší. Dalším způsobem k přilákání většího počtu účastníků ze vzdálenějších regionů je online přenos jednotlivých seminářů nebo poskytování záznamů dostupných na internetových stránkách agentury či JVTP. Další doporučení:

- zvýšit počet odborníků, kteří poskytují poradenství a semináře;
- motivovat k přenosu výzkumných center zahraničních firem do ČR;
- zatraktivnění technických a přírodovědných oborů na všech stupních vzdělávání;
- zkvalitnění přípravy na budoucí povolání formou spolupráce vzdělávacích institucí a firem;
- aktivity týkající se propojení firem a vědeckovýzkumných institucí;
- zapojení do klastrů;
- rozvoj inovačního potenciálu ve firmách formou specializovaných poradců;
- podpora v oblasti ochrany duševního vlastnictví.

ZÁVĚR

Cílem této práce bylo provést analýzu vlivu Jihočeské agentury pro inovační podnikání v Českých Budějovicích na region. Dílčím cílem bylo zhodnotit hospodárnost, respektive efektivnost zvoleného prvku podnikatelské infrastruktury. Potřebná data pro zpracování analýzy byla získána na základě elektronické komunikace s finanční a projektovou manažerkou agentury.

JAIP nabízí začínajícím podnikatelům pomoc prostřednictvím programu ideaSTART. Další činností, kterou JAIP nabízí, je poradenství v oblasti duševního vlastnictví, dotačních titulů, informačního servisu pro začínající i zkušené podnikatele hledající nové impulsy pro svůj byznys a mezinárodní spolupráci ve vědě a výzkumu. Dále je JAIP jedním ze zakladatelů a provozovatelů Jihočeského vědeckotechnického parku. Park vznikl jako společný projekt Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Jihočeské hospodářské komory a Jihočeského kraje. JVTP slouží zejména malým a středním podnikům s novým technologickým záměrem, FO se záměry typu spin-off, soukromým výzkumným ústavům v oblasti výzkumu a vývoje a institucionalizovaným formám spolupráce firem, jako jsou technologické platformy, klastry, sdružení firem s právní subjektivitou atd.

Od založení agentura hospodaří téměř každý rok se ziskem. Výnosy získává zejména z pronájmu prostor poskytovaných v rámci podnikatelského inkubátoru, vědeckotechnického parku a z poradenství. Celkem bylo v JVTP a podnikatelském inkubátoru zasídleno 14 podnikatelských subjektů. Dále JAIP poskytuje poradenství převážně zasídleným a virtuálně zasídleným firmám, ale i soukromým subjektům. Pořádá semináře a školení pro veřejnost. Průměrný počet účastníků na semináři nebo školení bylo 12 osob. Lze konstatovat, že se Jihočeská agentura snaží naplňovat své cíle. Nejlépe se jí daří v oblasti podpory podniků v rámci biotechnologie a následného přenosu výsledků vědeckého výzkumu do praxe.

JAIP by se měla zaměřit na zvýšení vlastních výnosů, a tím docílit snížení závislosti na dotacích. Jako nezisková organizace by mohla také využít možnosti vykonávat doplňkovou podnikatelskou činnost, která by jí přinesla další dodatečný příjem. Pro zvýšení efektivnosti a zvýšení přínosů z poradenské činnosti je zapotřebí přilákat další účastníky seminářů a také nabízet větší různorodost témat. Protože agentura nedokáže zajistit prostředky k pokrytí všech svých nákladů, měla by se snažit získat další investory.

Pro zjištění vlivu JAIP na region bylo pro potřeby této práce vybráno šest ukazatelů. Ukazateli jsou HDP, míra zaměstnanosti, průměrné hrubé měsíční mzdy, příjmy veřejných

rozpočtů plynoucí z Jihočeského kraje, druh hlavní činnosti zasídlených firem a přihlášené patenty na patentovém úřadě.

Vyprodukované HDP sice roste, což je pro region pozitivní, ale procentuální podíl je velmi nízký a v této interpretaci již ne tak významný. Podíl, který tvoří JAIP na celkové zaměstnanosti, je nízký, ale pokud se bude agentura snažit tuto hodnotu zvyšovat anebo udržovat, mohla by mít alespoň významný lokální vliv. Lze konstatovat, že zaměstnanci JAIP a zasídlených společností mají vyšší průměrné mzdy, mohou tvořit vyšší koupěschopnou poptávku, která má nejen pozitivní vliv na region, ale i na HDP, zaměstnanost a tím i možný vyšší blahobyt obyvatel. Ukazatel příjmů veřejných rozpočtů znázorňuje současný negativní vliv JAIP a zasídlených společností z důvodů snižujících se odvodů daně z příjmů PO. Na základě zjištěných informací má pouze 9 zasídlených a virtuálně zasídlených firem jako hlavní činnost výzkum, vývoj a inovace. Od roku 2005 je celkový počet registrovaných patentů v Jihočeském kraji 36 a z toho 15 je přihlášeno zasídlenými společnostmi v JVTP. Toto číslo lze považovat za dostatečné a v tomto ukazateli lze spatřovat největší pozitivní vliv na region díky rozvoji výzkumu a vývoje.

Na základě zjištěných informací lze konstatovat, že ze šesti posuzovaných ukazatelů měla JAIP pozitivní vliv na tři z nich. Na ukazatele zvýšení zaměstnanosti obyvatel a HDP v Jihočeském kraji neměla podíl téměř žádný a na ukazatel příjmy veřejných rozpočtů měla JAIP vliv negativní.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Literární zdroje:

- [1] BAKOUROS, Y. L., MARDAS, D. C., VARSAKELIS, N. C. (2002). *Science park, a high tech fantasy? An analysis of the science parks of Greece. Technovation.*
- [2] BLAŽEK, J., UHLÍŘ, D. *Teorie regionálního rozvoje: nástin, kritika, implikace.* Vyd. 2., přeprac. a rozš. Praha: Karolinum, 2011. ISBN 978-80-246-1974-3.
- [3] BELLAVISTA, J., SANZ, L. (2009). *Science and technology parks: habitats of innovation.* Science and Public Policy.
- [4] ČADIL, J. *Regionální ekonomie: teorie a praxe.* 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010, ISBN 978-80-7400-191-8.
- [5] GOODALL, B. *The penguin dictionary of human geography.* London: Penguin Books, 1987. Penguin Reference. ISBN 0-14-051095-8.
- [6] HÁJEK, P., HÁJKOVÁ, V. *Learning Regions Identification by Unsupervised Methods. Proceedings from conference CERS 2009 in Košice.* Košice, Technická univerzita v Košicích 2009.
- [7] HALL, P. *Urban and Regional Planning.* 3. ed. London: Routledge, 1994. ISBN 0-415-07624-2.
- [8] CHESBROUGH, H. W. (2003). *Open Innovation: The New Imperative for Creating and Profiting from Technology.* Harvard Business School Press, Boston, 272 s.
- [9] JÁČ, I., RYDVALOVÁ, P., ŽIŽKA, M., *Inovace v malém a středním podnikání.* Brno: Computer Press, 2005. Business books (Computer Press). ISBN 80-251-0853-8.
- [10] KERN, J. *Teoretická a metodologická báze regionální politiky.* Ostrava: VŠB-Technická univerzita, 1997. ISBN 80-7078-524-1.
- [11] KONEČNÝ, M., ZAMARSKÝ V., SKOKAN K., *Inovační centra: transferová inovační pracoviště: inkubátory pro výchovu inovačních podnikatelů: vědecko-technické parky v regionálním rozvoji.* Ostrava: Vysoká škola báňská, Technická univerzita, 2001. ISBN 80-7078-873-9.
- [12] KLÍMOVÁ, V. *Úloha malých a středních firem v rozvoji regionů a její reflexe ve výstavbě podnikatelských inkubátorů.* 2008.

- [13] LACINA, K., KALA, T. *Regionální a mezinárodní marketing*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-929-6.
- [14] MAIER, G., TÖDTLING, F. *Regionálna a urbanistická ekonomika*. Bratislava: Elita, 1998. ISBN 80-8044-044-1.
- [15] MALAIRAJA, C., ZAWDIE, G. (2008). *Science parks and university-industry collaboration in Malaysia*. Technology Analysis and Strategic Management.
- [16] MALINOVSKÝ, J., JEŽEK, J. *Regionální rozvojové agentury: případové studie západoevropských a přehled výsledků činností agentur České republiky*. Ostrava: VŠB, Technická univerzita, 2004. ISBN 80-248-0746-7.
- [17] MAREK, D., ŽÍŽALOVÁ, P. (2011). *Vědeckotechnické parky a inovační podnikání v České republice. Inovační podnikání a transfer technologií*.
- [18] MINAŘÍK, B., BORŮVKOVÁ, J. VYSTRČIL, M. *Analýzy v regionálním rozvoji*. 1. vyd. Praha: Professional Publishing, 2013, ISBN 978-80-7431-129-1.
- [19] MYRDAL, G. (1957). *Economic Theory and Underdeveloped Regions*, London: University Paperbacks, Methuen.
- [20] OCHRANA, F. et al. *Veřejný sektor a veřejné finance: financování nepodnikatelských a podnikatelských aktivit*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2010, ISBN 978-80-247-3228-2.
- [21] PERROUX, F. *Problèmes de planification: Colloque canado-français, Montréal, novembre 1963*. Montréal: Presses de l'École des hautes études commerciales de Montréal, 1964.
- [22] SEN, A. *Behaviour and the Concept of Preference*. London: London School of Economics and Political Science, 1971. ISBN 0853280169.
- [23] SKOKAN, K. *Konkurenceschopnost, inovace a klastry v regionálním rozvoji*. Vyd. 1. Ostrava, Repronis, 2004. ISBN 80-7329-059-6.
- [24] SRHOLEC, M. *Přímé zahraniční investice v České republice: teorie a praxe v mezinárodním srovnání*. Praha: Linde, 2004. ISBN 80-86131-52-1.
- [25] STEJSKAL, J., KOVÁRNÍK, J. *Regionální politika a její nástroje*. 1. vyd. Praha: Portál, 2009, ISBN 978-80-7367-588-2.

- [26] *Strategické průmyslové zóny v České republice: [investujte v srdci Evropy]* = Strategic industrial zones in the Czech Republic: [invest in the heart of Europe]. Praha: CzechInvest, 2011. ISBN 978-80-260-9883-6.
- [27] SQUICCIARINI, M. (2009). *Science parks: Seedbeds of innovation? A duration analysis of firms' patenting activity*. Small Business Economics.
- [28] ŠVEJDA, P. *Vědeckotechnické parky v České republice*. Praha: Společnost vědeckotechnických parků ČR, 2006. ISBN 80-903846-0-9.
- [29] TÖDTLING, F., TRIPPL, M. (2005). *One size fits all, Towards a differentiated regional innovation policy approach*. Research Policy.
- [30] TH NEN, J. H., HALL, P. *Isolated state: an English edition of Der isolierte Staat*. [1st ed.]. New York: Pergamon Press, 1966.
- [31] VANHOVE, N., KLAASSEN, L. H. *Regional Policy: A European Approach*. Aveburg, Aldershot, Brookfield, 1987.
- [32] VITURKA, M. *Konkurenceschopnost regionů, možnosti jejího hodnocení a stimulace*. In: Sborník z X. mezinárodního kolokvia o regionálních vědách. Brno, Masarykova univerzita v Brně. ESF, 2007. CD nosič.
- [33] VITURKA, M. et al. *Kvalita podnikatelského prostředí, regionální konkurenceschopnost a strategie regionálního rozvoje České republiky*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2010, ISBN 978-80-247-3638-9.
- [34] ŽÁK, M. *Velká ekonomická encyklopedie*. 2. rozš. vyd. Praha: Linde, 2002. ISBN 80-7201-381-5.

Internetové zdroje:

- [35] BERMANGROUP. *Regionální hospodářská konkurenceschopnost*. Příručka pro představitele veřejné správy: Projekt identifikace klastrů v ČR. In: CZECHINVEST [online]. 2006 [cit. 2016-12-25]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/data/files/prirucka-verejnasprava-208.pdf>
- [36] Cesty do EU. *ISAP* [online]. 2011 [cit. 2016-12-17]. Dostupné z: <https://isap.vlada.cz/Dul/CESTY.NSF/91b9f824a0923e3bc1256dde0052230a/69d06b1b1b5691e3802566da00553904?OpenDocument>
- [37] Emeripa. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-15]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/emeriapa>
- [38] FIT DEN. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/170>
- [39] Gate2biotech. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-01-23]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/gate2biotech>
- [40] Hospodárnost. *MVCR* [online]. 2017 [cit. 2017-02-15]. Dostupné z: <http://http://www.osf-mvcr.cz/slovník/hospodarnost>
- [41] Hrubý domácí produkt v krajích ČR. *Český statistický úřad* [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&pvo=NUC05-S1az4&pvo kc=&sp=A&skupId=706&katalog=30832&z=T>
- [42] Index. *RAPID* [online]. 2017 [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: <http://www.rapidenetwork.eu/index.php>
- [43] Industrial zones. *CzechInvest* [online]. 2011 [cit. 2016-11-28]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/en/industrial-zones-cr>
- [44] Innofun. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-16]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/innofun>
- [45] Inkubátory. *CzechInvest* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/inkubatory>
- [46] Integrované indikátory a modelové regiony pro hodnocení regionálních disparit v České republice. *Sborník 2010*. [online]. 2017 [cit. 2017-12-22]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/do/econ/soubory/katedry/kres/4884317/Sbornik2010.pdf#page=17>

- [47] JAIP. *Regionální inovační strategie Jihočeského kraje* [online]. 2015 [cit. 2017-01-27]. Dostupné z: <http://www.risjk.cz/inovacni-infrastruktura/jihoceska-agentura-pro-podporu-inovacniho-podnikani-o-p-s.html>
- [48] Jihočeská agentura pro podporu inovačního podnikání. *SVTP* [online]. 2017 [cit. 2017-01-28]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/jihoceska-agentura-pro-podporu-inovacniho-podnikani-o-p-s/>
- [49] Katalog. In: *Společnost vědeckotechnických parků* [online]. 2012 [cit. 2016-12-05]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/katalog>
- [50] Ke stažení. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/ke-stazeni>
- [51] Mise. *Gate2biotech* [online]. 2015 [cit. 2017-01-27]. Dostupné z: <http://www.gate2biotech.cz/mise/>
- [52] MSB Innocat a TechNet. *JAIP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-16]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/msb-innocat>
- [53] Obecná míra nezaměstnanosti v regionech soudržnosti a krajích. *Český statistický úřad* [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/-cs/index.jsf?page=vystupobjektparametry&pvo=ZAM06&pvokc=&sp=A&katalog=30853&z=T>
- [54] O nás. *Bridge4Innovation* [online]. 2015 [cit. 2017-02-19]. Dostupné z: <http://www.b4i.cz/cz/o-nas>
- [55] O nás. *CzechEkoSystem* [online]. 2017 [cit. 2017-02-18]. Dostupné z: <http://www.projekt-czechekosystem.org/o-nas/>
- [56] O nás. *Česká asociace regionálních agentur* [online]. 2012 [cit. 2017-01-17]. Dostupné z: <http://www.cara.cz/o-nas>
- [57] O projektu. *ENVITECH* [online]. 2013 [cit. 2017-02-10]. Dostupné z: <http://www.projekt-envitech.cz>
- [58] O projektu. *Technické-MŠ* [online]. 2013 [cit. 2017-02-13]. Dostupné z: <http://www.technicke-ms.cz/>
- [59] O společnosti. *JVTP* [online]. 2016 [cit. 2017-01-2]. Dostupné z: <http://www.jvtp.cz/o-nas/o-spolecnosti.html>

- [60] O společnosti. In: *Společnost vědeckotechnických parků* [online]. 2012 [cit. 2016-12-05]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/o-spolecnosti/>
- [61] Počet zaměstnanců a průměrné hrubé měsíční mzdy *Český statistický úřad* [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objektparametry&pvo=MZD01A&pvokc=&sp=A&skupId=855&-katalog=30852&z=T>
- [62] Podnikatelské Inkubátory. *Startpodnikání* [online]. 2014 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: http://startpodnikani.cz/index.php?open=podnikatelske_inkubatory
- [63] Possibilities of regional disparities measurement – A new viewpoint, *Munich Personal RePEc Archive*. [online]. 2017 [cit. 2017-04-12]. Dostupné z: <https://core.ac.uk/download/pdf/7299582.pdf>
- [64] Promote. *Rámcové programy* [online]. 2012 [cit. 2017-02-16]. Dostupné z: <http://www.ramcove-programy.cz/>
- [65] Průmyslové zóny. *Prumyslove-zony.cz* [online]. 2004 [cit. 2016-12-05]. Dostupné z: <http://www.prumyslove-zony.cz/blog/prumyslove-zony-53/%3E>
- [66] Průmyslové zóny České republiky. In: *Regionální Informační Servis* [online]. 2011 [cit. 2016-12-05]. Dostupné z: <http://www.risy.cz/cs/vyhledavace/prumyslove-zony>
- [67] Příjmy veřejných rozpočtů. *Český statistický úřad* [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&pvo=FIN02&pvokc=&sp=A&katalog=30830&z=T>
- [68] Regionální poradenská a informační centra. *BusinessInfo* [online]. 2011 [cit. 2016-12-07]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/regionalni-poradenska-a-informacni-1869.html#b1>
- [69] Rivalry between the czechoslovak social democracy and the agricultural party over state contracts in the last period of the great economic crisis. *Periodica Academica* [online]. 2017 [cit. 2017-12-22]. Dostupné z: http://www.vske.cz/data/ke_stazeni/periodica-academica/Periodica_Academica_2011-01.pdf#page=91
- [70] SPINET projekt SVTP ČR a jejich partnerů. *SVTP* [online]. 2017 [cit. 2017-02-15]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/spinnet-projekt-svtp-cr-a-jejich-partneru/>
- [71] Strategická činnost. *JAIP* [online]. 2016 [cit. 2017-01-27]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/strategicka-cinnost>

- [72] Strategické průmyslové zóny. *CzechInvest* [online]. 2015 [cit. 2016-12-15]. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/strategicke-prumyslove-zony>
- [73] ŠVEJDA, P., JANÁK, P., KOLAŘ, P., LAKOMÝ, J. (2008): Vědeckotechnické parky v České republice. Společnost vědeckotechnických parků ČR, Praha, 120 s. [online]. Dostupné z: <http://www.svtp.cz/wp-content/uploads/parky2008.pdf>
- [74] Trojlístek. *JAIP* [online]. 2016 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/trojlistek>
- [75] Věda ve fotografii. *JAIP* [online]. 2015 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: <http://www.jaip.cz/projekty/veda-ve-fotografii>
- [76] Veřejný rejstřík subjektů. *Justice* [online]. 2017 [cit. 2017-04-23]. Dostupné z: [https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-\\$firma?p%3A%3Asubmit=x&.%2Frejstrik-%24firma=&nazev=&ico=&obec=&ulice=&forma=&oddil=&vlozka=&soud=&polozka=50&typHledani=STARTS_WITH&jenPlatne=PLATNE](https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-$firma?p%3A%3Asubmit=x&.%2Frejstrik-%24firma=&nazev=&ico=&obec=&ulice=&forma=&oddil=&vlozka=&soud=&polozka=50&typHledani=STARTS_WITH&jenPlatne=PLATNE)
- [77] Vybrané indikátory regionální konkurenceschopnosti a jejich vývoj. *Centrum výzkumu konkurenční schopnosti české ekonomiky* [online]. 2017 [cit. 2017-04-12]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/do/econ/soubory/oddeleni/centrum/papers/wp2006-21.pdf>
- [78] Zaměstnanost v regionech soudržnosti a krajích. *Český statistický úřad* [online]. 2017 [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&pvo=ZAM06&pvokc=&sp=A&katalog=30853&z=T>